

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

GOVERNMENT GAZETTE

STAATSKOERANT

VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

Registered at the Post Office as a Newspaper

As 'n Nuisblad by die Poskantoor Geregistreer

Price 10c Prys
Overseas 15c Oorsee
POST FREE—POSVRY

ISBN 0 621 00068 *

CAPE TOWN, 2ND JUNE, 1972.

[No. 3532.]

KAAPSTAD, 2 JUNIE 1972.

DEPARTMENT OF THE PRIME MINISTER.

DEPARTEMENT VAN DIE EERSTE MINISTER.

No. 925.

2nd June, 1972.

It is hereby notified that the State President has assented to the following Act which is hereby published for general information:—

No. 56 of 1972: Compulsory Motor Vehicle Insurance Act, 1972.

No. 925.

2 Junie 1972.

Hierby word bekend gemaak dat die Staatspresident sy goedkeuring geheg het aan die onderstaande Wet wat hierby ter algemene inligting gepubliseer word:—

No. 56 van 1972: Wet op Verpligte Motorvoertuigverzekering, 1972.

WET

Om voorsiening te maak vir die verpligte versekering van sekere motorvoertuie ten einde te verseker dat vergoeding betaal word vir sekere verlies of skade wat onregmatiglik deur die bestuur van sodanige motorvoertuie veroorsaak word; vir die betaling van vergoeding waar die verlies of skade deur die bestuur van 'n onversekerde of ongeïdentifiseerde motorvoertuig veroorsaak word; en vir bykomstige aangeleenthede.

(Engelse teks deur die Staatspresident geteken.)
(Goedgekeur op 19 Mei 1972.)

DAAR WORD BEPAAL deur die Staatspresident, die Senaat en die Volksraad van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

Woord-
omskrywing.

1. (1) Tensy uit die samehang anders blyk, beteken in hierdie Wet—

(i) „Bantoe-owerheid”—

(a) die Regering van die Transkei, of die regering van 'n ander gebied wat by of kragtens die een of ander wet tot 'n selfregerende gebied binne die Republiek verklaar is of word;

(b) die regering van 'n gebied waarvoor 'n wetgewende vergadering kragtens die Grondwet van die Bantoe-tuislande, 1971 (Wet No. 21 van 1971), ingestel is of word, of waarvoor 'n wetgewende raad kragtens die Wet op die Ontwikkeling van Selfbestuur vir Naturellevolke in Suidwes-Afrika, 1968 (Wet No. 54 van 1968), ingestel is of word;

(c) 'n Bantoegebiedsowerheid wat kragtens die Wet op Bantoe-owerhede, 1951 (Wet No. 68 van 1951), of by of kragtens 'n ander wet ingestel is of word;

(iii)

(ii) „bevoegde versekeraar” ’n versekeringsmaatskappy wat 'n party is by 'n ooreenkoms kragtens artikel 10 (1) aangegaan, en—

(a) met betrekking tot 'n motorvoertuig wat ingevolge hierdie Wet verseker moet word, 'n versekeringsmaatskappy wat 'n party is by so 'n ooreenkoms wat betrekking het op die klas van motorvoertuie waartoe bedoelde motorvoertuig behoort;

(b) met betrekking tot 'n motorvoertuig wat ingevolge hierdie Wet verseker is, die versekeringsmaatskappy wat die versekeringsverklaring uit hoofde waarvan bedoelde motorvoertuig verseker is, ingevolge artikel 12, 13 of 14, na gelang van die geval, uitgereik het terwyl hy 'n party by die toepaslike in paragraaf (a) bedoelde ooreenkoms was; (ii)

(iii) „eienaar”, met betrekking tot—

(a) 'n motorvoertuig wat 'n motorhandelaar in die loop van sy besigheid in sy besit het en wat ingevolge 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie nie op 'n openbare pad bestuur of gebruik mag word nie behalwe uit hoofde van

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

ACT

To provide for the compulsory insurance of certain motor vehicles in order to ensure the payment of compensation for certain loss or damage unlawfully caused by the driving of such motor vehicles; for the payment of compensation where the loss or damage is caused by the driving of an uninsured or unidentified motor vehicle; and for incidental matters.

(English text signed by the State President.)
(Assented to 19th May, 1972.)

BE IT ENACTED by the State President, the Senate and the House of Assembly of the Republic of South Africa, as follows:—

1. (1) In this Act, unless inconsistent with the context— **Definitions.**
- (i) “applicable tariff”, in relation to the insurance of any motor vehicle, means the tariff of insurance premiums determined and published in the *Gazette* in terms of section 9 and applicable to the insurance of such motor vehicle; (xv)
 - (ii) “authorized insurer” means an insurance company which is a party to an agreement entered into under section 10 (1), and—
 - (a) in relation to a motor vehicle which is to be insured under this Act, an insurance company which is a party to such an agreement relating to the class of motor vehicles to which such motor vehicle belongs;
 - (b) in relation to a motor vehicle insured under this Act, the insurance company which, while a party to the relevant agreement referred to in paragraph (a), issued the declaration of insurance by virtue of which such vehicle is insured, in terms of section 12, 13 or 14, as the case may be; (ii)
 - (iii) “Bantu authority” means—
 - (a) the Government of the Transkei, or the government of any other territory which by or under any law has been or is declared to be a self-governing territory within the Republic;
 - (b) the government of any area for which a legislative assembly has been or is established under the Bantu Homelands Constitution Act, 1971 (Act No. 21 of 1971), or for which a legislative council has been or is established under the Development of Self-government for Native Nations in South-West Africa Act, 1968 (Act No. 54 of 1968);
 - (c) any Bantu territorial authority which has been or is established under the Bantu Authorities Act, 1951 (Act No. 68 of 1951), or by or under any other law; (i)
 - (iv) “insurance company” means a person who or an association of persons which is entitled to carry on compulsory third party business or compulsory third party insurance business (as defined in the applicable law relating to insurance) in the Republic; (xviii)

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

- 'n motorhandelaarslisensie waarvan die betrokke motorhandelaar die houer is, daardie motorhandelaar;
- (b) 'n motorvoertuig wat deur 'n motortransport-lisensiehouer in die loop van sy besigheid om nuwe motorvoertuie af te lewer, vir aflewering in ontvangs geneem is en wat nog nie deur hom afgelewer is nie, daardie motortransportlisensiehouer;
- (c) 'n motorvoertuig wat die onderwerp van 'n huurkoop-ooreenkoms is, die koper ingevolge die betrokke huurkoop-ooreenkoms;
- (d) 'n motorvoertuig wat gehuur word ingevolge 'n huurooreenkoms vir 'n termyn van minstens twaalf maande, die betrokke huurder; (xi)
- (iv) „Minister” die Minister van Vervoer; (vi)
- (v) „motorhandelaar” iemand wat as 'n besigheid of bedryf motorvoertuie vervaardig, inmeekaarsit of herstel of bakke op motorvoertuie bou of in motorvoertuie handel dryf; (vii)
- (vi) „motortransportlisensie” 'n motortransportlisensie wat as sodanig uitgereik is kragtens 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie; (viii)
- (vii) „motorvoertuig” 'n voertuig wat ontwerp of aangepas is om deur middel van enige krag (wat nie uitsluitlik mense- of dierekrag is nie) sonder die hulp van spoorstawe op 'n pad voortbeweeg of getrek te word, en ook 'n sleepwa van so 'n voertuig, maar nie ook 'n voertuig wat nie meer as 230 kilogram weeg nie, wat spesiaal gemaak is vir die gebruik van iemand wat aan 'n liggaamlike gebrek of ongeschiktheid ly, en wat ontwerp is om slegs een persoon te dra; (ix)
- (viii) „MVA-fonds” die Motorvoertuigassuransiefonds in artikel 5 bedoel; (x)
- (ix) „regulasie” 'n regulasie kragtens artikel 32 uitgevaardig; (xiii)
- (x) „Republiek” ook die gebied Suidwes-Afrika; (xiv)
- (xi) „Sekretaris” die Sekretaris van Vervoer; (xvi)
- (xii) „sleepwa” nie ook 'n landbouwerktuig wat nie vir die vervoer van mense of goedere ontwerp of aangepas is nie; (xx)
- (xiii) „spesiale permit”, met betrekking tot 'n motorvoertuig, 'n spesiale permit wat as sodanig ten opsigte van bedoelde motorvoertuig uitgereik is kragtens 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie; (xvii)
- (xiv) „spesifiek verseker”, met betrekking tot 'n motorvoertuig, verseker deur middel van 'n versekeringsverklaring uitgereik ingevolge artikel 12 wat op daardie bepaalde motorvoertuig betrekking het; (xviii)
- (xv) „toepaslike tarief”, met betrekking tot die versekering van 'n motorvoertuig, die tarief van versekeringspremies wat ingevolge artikel 9 bepaal en in die *Staatskoerant* gepubliseer is en wat op die versekering van bedoelde motorvoertuig van toepassing is; (i)
- (xvi) „tydelike permit”, met betrekking tot 'n motorvoertuig, 'n tydelike permit wat as sodanig ten opsigte van bedoelde motorvoertuig uitgereik is kragtens 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie; (xix)
- (xvii) „vergoeding”, met betrekking tot die vervoer van iemand in of op 'n motorvoertuig, nie ook vergoeding wat ingevolge 'n bepaling van die Motortransportwet, 1930 (Wet No. 39 van 1930), sodanige vervoer onwettig maak nie; (xv)
- (xviii) „versekeringsmaatskappy” 'n persoon of 'n vereniging van persone wat geregtig is om verpligte derdeparty-

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972]

- (v) "insurance period", in relation to—
 - (a) any motor vehicle other than a motor vehicle operated under a special permit or a temporary permit, means the period from the first of May in any year to the thirtieth of April in the following year;
 - (b) any motor vehicle operated under a special permit or a temporary permit, means the period of validity of the special permit or temporary permit in question; (xix)
- (vi) "Minister" means the Minister of Transport; (iv)
- (vii) "motor dealer" means a person who, as a business or trade, manufactures, assembles or repairs motor vehicles or builds bodies onto motor vehicles or deals in motor vehicles; (v)
- (viii) "motor transport licence" means a motor transport licence issued as such in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles; (vi)
- (ix) "motor vehicle" means any vehicle designed or adapted for propulsion or haulage on a road by means of any power (not being exclusively human or animal power) without the aid of rails, and includes any trailer of such a vehicle, but does not include a vehicle weighing not more than 230 kilograms, which is specially constructed for the use of a person who suffers from a physical defect or disability, and which is designed to carry only one person; (vii)
- (x) "MVA Fund" means the Motor Vehicle Assurance Fund referred to in section 5; (viii)
- (xi) "owner", in relation to—
 - (a) a motor vehicle which a motor dealer has in his possession during the course of his business and which may in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles not be driven or used on a public road except under the authority of a motor dealer's licence of which the motor dealer concerned is the holder, means that motor dealer;
 - (b) a motor vehicle which has been received for delivery by a motor transport licence holder in the course of his business of delivering new motor vehicles and which has not yet been delivered by him, means that motor transport licence holder;
 - (c) a motor vehicle which is the subject of a hire purchase agreement, means the purchaser under the hire purchase agreement in question;
 - (d) a motor vehicle leased under an agreement of lease for a period of at least twelve months, means the lessee concerned; (iii)
- (xii) "prescribed" means prescribed by regulation; (xx)
- (xiii) "regulation" means a regulation made under section 32; (ix)
- (xiv) "Republic" includes the territory of South-West Africa; (x)
- (xv) "reward", with reference to the conveyance of any person in or upon a motor vehicle, does not include any reward rendering such conveyance illegal in terms of any provision of the Motor Carrier Transportation Act, 1930 (Act No. 39 of 1930); (xvii)

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

besigheid of verpligte derdeparty-versekeringsbesigheid (soos omskrywe in die toepaslike wet op versekering) in die Republiek te verrig; (iv)

(xix) „versekeringstydperk”, met betrekking tot—

(a) ’n ander motorvoertuig as ’n motorvoertuig wat ingevolge ’n spesiale permit of ’n tydelike permit gebruik word, die tydperk van een Mei in enige jaar tot dertig April in die volgende jaar;

(b) ’n motorvoertuig wat ingevolge ’n spesiale permit of ’n tydelike permit gebruik word, die geldigheidstydperk van die betrokke spesiale permit of tydelike permit; (v)

(xx) „voorgeskrif” by regulasie voorgeskryf; (xii)

(2) By die toepassing van hierdie Wet word daar beskou dat ’n motorvoertuig wat voortbeweeg word deur middel van meganiese, mense- of dierekrag of deur middel van swaartekrag of momentum, bestuur word deur die persoon onder wie se beheer die voertuig is.

(3) By die toepassing van hierdie Wet word daar beskou dat iemand wat ’n motorvoertuig op die een of ander plek geplaas of gelaat het, daardie motorvoertuig bestuur terwyl dit as gevolg van swaartekrag van daardie plek weg beweeg of terwyl dit staan op daardie plek of op ’n plek waarheen dit vanaf eersbedoelde plek as gevolg van swaartekrag beweeg het.

(4) Wanneer ’n motorvoertuig op die een of ander plek geplaas of gelaat is, word daar by die toepassing van hierdie Wet vermoed, totdat die teendeel bewys word, dat bedoelde motorvoertuig deur die eienaar daarvan op bedoelde plek geplaas of gelaat is.

**Verbod op bestuur
van onversekerde
motorvoertuig.**

2. (1) Behoudens die bepalings van subartikel (2), mag niemand ’n motorvoertuig op ’n openbare pad of straat of op ’n ander plek waar die publiek toegang het, bestuur nie, of toelaat dat iemand anders dit aldus bestuur nie, tensy daardie motorvoertuig ooreenkomstig die bepalings van artikel 12, 13 of 14 verseker is.

(2) Die bepalings van subartikel (1) is, behoudens die bepalings van artikel 3, nie in verband met ’n motorvoertuig van toepassing nie—

(a) waarvan ’n staat of regering of ’n provinsiale administrasie of die administrasie van die gebied Suidwes-Afrika of die Nasionale Vervoerkommissie of ’n Bantoe-owerheid of die Suid-Afrikaanse Bantoe-trust of die Staatspresident die eienaar is; of

(b) wat geregistreer is op ’n plek buite die Republiek ingevolge ’n wet wat op daardie plek geld, indien die persoon wat bedoelde motorvoertuig bestuur, of toelaat dat iemand anders dit bestuur, die voorsiening gemaak het wat voorgeskryf is, om daarvoor te sorg dat skadevergoeding betaal sal word vir verlies of skade soos in artikel 21 bedoel, wat deur die bestuur van bedoelde motorvoertuig in die Republiek deur die eienaar daarvan of deur sy werknemer of agent veroorsaak word of daaruit voortvloei; of

(c) waarvan die eienaar die houer is van ’n geldige sertifikaat van vrystelling wat ingevolge artikel 29 (1) uitgereik is en wat ten opsigte van bedoelde motorvoertuig van toepassing is.

(3) Iemand wat subartikel (1) oortree, is aan ’n misdryf skuldig en is, behoudens die bepalings van subartikel (4), by skuldigbevinding strafbaar met ’n boete van hoogstens honderd rand, en as hy binne ’n tydperk van drie jaar wat die dag onmiddellik voorafgaan waarop die misdryf gepleeg is, skuldig bevind is weens oortreding van subartikel (1) of ’n ooreenstemmende wetsbepaling deur hierdie Wet herroep, kan die hof wat hom skuldig bevind sy lisensie om ’n motorvoertuig te bestuur vir ’n tydperk van hoogstens twee jaar opskort, of as hy nie so ’n lisensie besit nie, hom onbevoeg verklaar om gedurende ’n tydperk van hoogstens twee jaar so ’n lisensie te verkry.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

- (xvi) "Secretary" means the Secretary for Transport; (xi)
- (xvii) "special permit", in relation to a motor vehicle, means a special permit issued as such in respect of such motor vehicle in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles; (xiii)
- (xviii) "specifically insured", in relation to a motor vehicle, means insured by means of a declaration of insurance issued in terms of section 12 which relates to that particular motor vehicle; (xiv)
- (xix) "temporary permit", in relation to a motor vehicle, means a temporary permit issued as such in respect of such motor vehicle in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles; (xvi)
- (xx) "trailer" does not include an agricultural implement not designed or adapted for the conveyance of persons or goods. (xii)

(2) For the purposes of this Act a motor vehicle which is being propelled by any mechanical, animal or human power or by gravity or momentum shall be deemed to be driven by the person in control of the vehicle.

(3) For the purposes of this Act a person who has placed or left a motor vehicle at any place shall be deemed to be driving that motor vehicle while it moves from that place as a result of gravity, or while it is stationary at that place or at a place to which it moved from the first-mentioned place as a result of gravity.

(4) Whenever any motor vehicle has been placed or left at any place, it shall, for the purposes of this Act, be presumed, until the contrary is proved, that such vehicle was placed or left at such place by the owner of such vehicle.

2. (1) Subject to the provisions of subsection (2), no person shall drive or permit any other person to drive a motor vehicle on a public road or street or in any other place to which the public has access, unless that motor vehicle is insured as provided in section 12, 13 or 14.

**Prohibition
against driving
of uninsured
motor vehicle.**

(2) The provisions of subsection (1) shall, subject to the provisions of section 3, not apply in connection with a motor vehicle—

- (a) of which any state or government or a provincial administration or the administration of the territory of South-West Africa or the National Transport Commission or a Bantu Authority or the South African Bantu Trust or the State President is the owner; or
- (b) which is registered at a place outside the Republic in terms of a law in force at that place, if the person who drives or permits another person to drive such motor vehicle has made such provision as may have been prescribed, to ensure that compensation will be paid for any such loss or damage as is mentioned in section 21, which may be caused by or arise out of the driving of such motor vehicle in the Republic by its owner or by his servant or agent; or
- (c) whose owner is the holder of a valid certificate of exemption issued in terms of section 29 (1) and applicable in respect of such motor vehicle.

(3) Any person who contravenes subsection (1) shall be guilty of an offence and shall, subject to the provisions of subsection (4), on conviction be liable to a fine not exceeding one hundred rand, and if he was, within a period of three years immediately preceding the date on which the offence was committed, convicted of contravening subsection (1) or the corresponding provision of a law repealed by this Act, the court convicting him may suspend, for a period not exceeding two years, his licence to drive a motor vehicle or, if he does not hold such a licence, declare him to be disqualified for a period not exceeding two years from acquiring such a licence.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

(4) Indien iemand wat meer as een keer skuldig bevind is weens 'n misdryf in subartikel (3) vermeld, of wat skuldig bevind is weens albei misdrywe in daardie subartikel vermeld, weer skuldig bevind word weens oortreding van subartikel (1), is hy strafbaar met 'n boete van minstens vyftig rand en hoogstens tweehonderd rand of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens ses maande sonder die keuse van 'n boete, en as hy in besit is van 'n lisensie om 'n motorvoertuig te bestuur, word dit nietig, en ongeag of hy in besit van so 'n lisensie is al dan nie, is hy gedurende 'n tydperk van vier jaar onbevoeg om so 'n lisensie te verkry.

(5) Indien 'n hof ingevolge subartikel (3) 'n lisensie om 'n motorvoertuig te bestuur, opgeskort het of iemand skuldig bevind het wie se lisensie om 'n motorvoertuig te bestuur ten gevolge van die skuldigbevinding ingevolge subartikel (4) nietig geword het, moet die hof die betrokke persoon beveel om daardie lisensie oor te lê, en moet die hof die opskorting daarop laat aanteken of die lisensie in beslag laat neem, na gelang van die geval, en indien bedoelde persoon sonder redelike verontskuldiging in gebreke bly om aan daardie bevel gevolg te gee, maak hy hom aan minagting van die hof skuldig: Met dien verstande dat as 'n lisensie wat soos voormeld nietig geword het, op 'n plek buite die Republiek uitgereik is, die hof dit nie in beslag laat neem nie, maar daarop laat aanteken dat dit in die Republiek en in die gebied Suidwes-Afrika ongeldig geword het.

(6) Wanneer 'n hof kragtens subartikel (5) gehandel het met betrekking tot 'n lisensie wat in die Republiek uitgereik is, moet die hof van die opskorting of nietigwording van die lisensie laat kennis gee aan die gesag wat die lisensie uitgereik het.

(7) Indien 'n lisensie om 'n motorvoertuig te bestuur ingevolge hierdie artikel opgeskort is of nietig geword het, word dit by die toepassing van 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van bestuurders van motorvoertuie beskou dat die lisensie ingevolge bedoelde wet opgeskort of gekanselleer is, na gelang van die geval, en 'n onbevoegdheid ingevolge subartikel (4) tot verkryging van 'n lisensie om 'n motorvoertuig te bestuur, word by die toepassing van daardie wet beskou as 'n onbevoegdheid ingevolge daardie wet om so 'n lisensie te verkry of te besit.

Aanspreeklikheid
van eienaar van
onversekerde
motorvoertuig
vir verlies of
skade.

3. (1) 'n Persoon, staat, regering, owerheid of liggaam wat die eienaar is van 'n motorvoertuig (behalwe 'n motorvoertuig bedoel in subartikel (2) (b) van artikel 2 waarop die bepalings van subartikel (1) van daardie artikel nie van toepassing is nie) wat nie ingevolge hierdie Wet verseker is nie, is *mutatis mutandis* ooreenkomstig die bepalings van artikels 21 tot en met 26 aanspreeklik vir verlies of skade wat veroorsaak word deur of voortvloei uit die bestuur van daardie motorvoertuig deur wie ookal op enige plek in die Republiek, asof daardie persoon, staat, regering, owerheid of liggaam 'n bevoegde versekeraar was wat ingevolge artikel 12 'n versekeringsverklaring met betrekking tot daardie motorvoertuig uitgereik het.

(2) Die bepalings van subartikel (1) doen geen afbreuk aan 'n reg wat iemand ingevolge 'n ander regsbeplanning het om skadevergoeding vir verlies of skade in daardie subartikel bedoel, op iemand te verhaal nie.

Opskorting van
artikels 2 en 3
by proklamasie.

4. (1) Die Staatspresident kan van tyd tot tyd by proklamasie in die *Staatskoerant* die werking van artikels 2 en 3 algeheel of met betrekking tot 'n bepaalde klas van motorvoertuie in die proklamasie vermeld, opskort met ingang van 'n datum in die proklamasie genoem en vir 'n tydperk in die proklamasie bepaal of totdat die proklamasie deur 'n verdere proklamasie ingetrek word.

(2) Wanneer die Staatspresident 'n proklamasie uitvaardig wat die werking van artikels 2 en 3 met betrekking tot 'n bepaalde klas van motorvoertuie opskort, moet hy by regulasie die wyse voorskryf waarop motorvoertuie wat in daardie klas val, bepaal en geïdentifiseer moet word.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

(4) If a person who has been convicted more than once of an offence mentioned in subsection (3) or who has been convicted of both offences mentioned in that subsection, is again convicted of contravening subsection (1), he shall be liable to a fine of not less than fifty rand and not exceeding two hundred rand or to imprisonment for a period not exceeding six months without the option of a fine, and, if he holds a licence to drive a motor vehicle, it shall become void, and whether he does or does not hold such a licence, he shall be disqualified for a period of four years from acquiring such a licence.

(5) If a court has under subsection (3) suspended a licence to drive a motor vehicle or has convicted a person whose licence to drive a motor vehicle has become void under subsection (4) as a result of the conviction, the court shall direct the person concerned to produce that licence and shall cause the suspension to be endorsed on it or shall cause the licence to be impounded, as the case may be, and if the said person without reasonable excuse fails to comply with that direction, he shall be guilty of contempt of court: Provided that if a licence, which has become void as aforesaid, was issued at a place outside the Republic, the court shall not cause it to be impounded but shall cause it to be endorsed to the effect that it has become invalid in the Republic and in the territory of South-West Africa.

(6) When a court has taken any action under subsection (5) with reference to a licence issued in the Republic, the court shall cause notice of the suspension or lapsing of the licence to be given to the authority which issued the licence.

(7) If a licence to drive a motor vehicle has been suspended or has become void under this section, it shall, for the purposes of any law relating to the licensing of drivers of motor vehicles, be deemed to have been suspended or cancelled, as the case may be, under such law, and a disqualification under subsection (4) from acquiring a licence to drive a motor vehicle shall, for the purposes of that law, be deemed to be a disqualification under that law from obtaining or holding any such licence.

3. (1) Any person who or any state, government, authority or body of persons which is the owner of a motor vehicle (other than a motor vehicle mentioned in subsection (2) (b) of section 2 to which the provisions of subsection (1) of that section do not apply) which is not insured under this Act shall be liable *mutatis mutandis* in accordance with the provisions of sections 21 to 26 inclusive for any loss or damage caused by or arising out of the driving of that motor vehicle by any person whatsoever at any place in the Republic, as if that person, state, government, authority or body of persons were an authorized insurer which has issued a declaration of insurance under section 12 with reference to that motor vehicle.

Liability of
owner of
uninsured motor
vehicle for loss
or damage.

(2) The provisions of subsection (1) shall not derogate from any right which any person may have under any other law to recover compensation from any person for any loss or damage referred to in that subsection.

4. (1) The State President may from time to time by proclamation in the *Gazette*, from a date mentioned in the proclamation and for a period defined in the proclamation or until the proclamation is withdrawn by a further proclamation, suspend the operation of sections 2 and 3 entirely or in relation to motor vehicles of a class specified in the first-mentioned proclamation.

Suspension of
sections 2 and 3
by proclamation.

(2) When the State President issues a proclamation which suspends the operation of sections 2 and 3 in relation to motor vehicles of a particular class, he shall by regulation prescribe the manner of determining and identifying the motor vehicles which fall within that class.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.Voortbestaan van
MVA-fonds.

5. (1) Die Motorvoertuigassuransiefonds ingestel by artikel 25B van die Motorvoertuigassuransiewet, 1942 (Wet No. 29 van 1942), bly, ondanks die herroeping van daardie Wet deur hierdie Wet, voortbestaan as 'n regspersoon en geregtig op of belas met regte of verpligtings wat ingevolge subartikel (2) van daardie artikel aan hom verleen of opgedra is.

(2) Die Versekeringswet, 1943 (Wet No. 27 van 1943), is nie ten opsigte van die MVA-fonds van toepassing nie: Met dien verstande dat herversekering deur die MVA-fonds kragtens artikel 7 (1) (a) as goedgekeurde herversekering beskou word by die toepassing van daardie Wet op 'n bevoegde versekeraar.

(3) Die inkomste van die MVA-fonds, met inbegrip van inkomste uit beleggings, is vrygestel van inkomstebelasting.

(4) Die Staatspresident kan by proklamasie in die *Staatskoerant* 'n bepaling van die Maatskappywet, 1926 (Wet No. 46 van 1926), of 'n ander wet met betrekking tot maatskappye, wat nie met die bepalings van hierdie Wet onbestaanbaar is nie, op die MVA-fonds toepas met die wysigings wat in die proklamasie genoem word, en kan so 'n proklamasie wysig of intrek.

(5) Die Registrateur van Maatskappye moet vir die doeleindes van artikel 10 (1) en (2) van die genoemde Maatskappywet, 1926, die name en afkortings „Motorvoertuigassuransiefonds”, „MVA-fonds”, „Motor Vehicle Assurance Fund” en „MVA Fund” in die register van maatskappye aanteken wat hy ingevolge daardie Wet hou.

Bestuurder,
assistent-bestuurder
en personeel van
MVA-fonds.

6. (1) (a) Behoudens die bepalings van die wette op die Staatsdiens, kan die Minister van tyd tot tyd—

(i) 'n persoon aanstel as bestuurder van die MVA-fonds, wat, onder die beheer van die Sekretaris en onderworpe aan die algemene of spesiale opdragte wat die Sekretaris van tyd tot tyd gee, die sake van die MVA-fonds bestuur en vir dié doel die bevoegdhede van die MVA-fonds kan uitoefen en sy pligte moet verrig;

(ii) 'n persoon aanstel as assistent-bestuurder van die MVA-fonds, wat die werksaamhede van die bestuurder kan verrig wat aan die assistent-bestuurder toegewys word deur die Sekretaris of deur die bestuurder met die instemming van die Sekretaris.

(b) Wanneer die bestuurder om die een of ander rede afwesig is of nie in staat is om sy werksaamhede te verrig nie, tree die assistent-bestuurder in die plek van die bestuurder op, en wanneer sowel die bestuurder as die assistent-bestuurder afwesig is of nie in staat is om hul werksaamhede te verrig nie, kan die Sekretaris 'n lid van sy personeel skriftelik aanwys om vir 'n vermelde tydperk van hoogstens dertig dae in die plek van die bestuurder op te tree.

(2) Behoudens die bepalings van die wette op die Staatsdiens, kan die Sekretaris die persone aanstel wat na sy oordeel nodig is om die bestuurder in staat te stel om die MVA-fonds te bestuur: Met dien verstande dat, onderworpe aan die goedkeuring van die Minister in elke geval, die Sekretaris die dienste van enigiemand kan verkry, op die voorwaardes wat by ooreenkoms met die betrokke persoon bepaal word.

(3) (a) Die Minister moet ses persone ooreenkomstig paragraaf (b) aanstel as 'n komitee wat deur die Sekretaris na goeddunke geraadpleeg kan word oor besigheid van die MVA-fonds en wat verhoë in verband met sodanige besigheid tot die Sekretaris kan rig.

(b) Elke lid van die komitee moet iemand wees wat, na 'n versoek in dier voege deur die Minister aan elke bevoegde versekeraar gerig, deur 'n bevoegde versekeraar benoem is as iemand wat geskik is om bevoegde versekeraars in die komitee te verteenwoordig,

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

5. (1) The Motor Vehicle Assurance Fund established by section 25B of the Motor Vehicle Insurance Act, 1942 (Act No. 29 of 1942), shall, notwithstanding the repeal of that Act by this Act, continue to exist as a body corporate and to be entitled or subject to any rights or obligations which were conferred or imposed on it in terms of subsection (2) of that section. Continued
existence of
MVA Fund.

(2) The Insurance Act, 1943 (Act No. 27 of 1943), shall not apply in respect of the MVA Fund: Provided that reinsurance by the MVA Fund under section 7 (1) (a) shall be regarded as approved reinsurance for the purposes of that Act in its application to an authorized insurer.

(3) The income of the MVA Fund, including income from investments, shall be exempt from income tax.

(4) The State President may by proclamation in the *Gazette* apply to the MVA Fund any provision of the Companies Act, 1926 (Act No. 46 of 1926), or any other law relating to companies, not inconsistent with the provisions of this Act, with such modifications as may be specified in the proclamation, and may amend or repeal any such proclamation.

(5) The Registrar of Companies shall for the purposes of section 10 (1) and (2) of the said Companies Act, 1926, record the names and abbreviations "Motor Vehicle Assurance Fund", "MVA Fund", "Motorvoertuigassuransiefonds" and "MVA-fonds" in the register of companies kept by him in terms of that Act.

6. (1) (a) Subject to the laws governing the public service, the Minister may from time to time— Manager, assistant
manager and staff
of MVA Fund.

(i) appoint a person to be the manager of the MVA Fund who, under the control of the Secretary and subject to such general or special directions as the Secretary may give from time to time, shall manage the affairs of the MVA Fund and, for that purpose, may exercise the powers and shall perform the duties of the MVA Fund;

(ii) appoint a person to be the assistant manager of the MVA Fund, who may perform such of the functions of the manager as may be assigned to the assistant manager by the Secretary or by the manager acting with the concurrence of the Secretary.

(b) When the manager is for any reason absent or unable to perform his functions, the assistant manager shall act in the place of the manager, and when both the manager and the assistant manager are absent or unable to perform their functions, the Secretary may in writing designate a member of his staff to act in the place of the manager for a specified period not exceeding thirty days.

(2) Subject to the laws governing the public service, the Secretary may appoint such persons as are in his opinion necessary to enable the manager to manage the MVA Fund: Provided that, subject to the approval of the Minister in every case, the Secretary may acquire the services of any person on such conditions as may be determined by agreement with the person in question.

(3) (a) The Minister shall appoint six persons in accordance with paragraph (b) as a committee which the Secretary may in his discretion consult about any business of the MVA Fund and which may make representations to the Secretary in connection with any such business.

(b) Each member of the committee shall be a person nominated by an authorized insurer, after a request to that effect made by the Minister to each authorized insurer, as a person suitable to represent authorized

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

en word aangestel vir die tydperk en op die voorwaardes (as daar is), met inbegrip van 'n voorwaarde betreffende die betaling van toelaes uit die MVA-fonds, wat die Minister bepaal.

(4) Die bedrae ten opsigte van uitgawes deur die Sekretaris ingevolge hierdie artikel aangegaan, wat van tyd tot tyd deur hom in oorleg met die Sekretaris van die Tesourie bepaal word, word op die aldus bepaalde tye uit die fondse van die MVA-fonds aan die Staat betaal, en word in die Gekonsolideerde Inkomstefonds gestort.

Bevoegdhede en
pligte van
MVA-fonds.

7. (1) Die MVA-fonds is bevoeg—

- (a) om versekering of 'n risiko wat 'n bevoegde versekeraar ingevolge die bepalinge van hierdie Wet onderneem het, te herverseker;
- (b) om bevoegde versekeraars skadeloos te stel ten opsigte van eise, hofgedinge, verlies, koste en skade wat voortspruit uit die toepassing van hierdie Wet;
- (c) om 'n risiko wat hy aanvaar het, in die geheel of gedeeltelik te laat herverseker;
- (d) om eise teen hom ingestel te ondersoek of te skik, of vaar; om regsgedinge in te stel, te voer, te bestry of te laat;
- (e) om die verpligtinge van bevoegde versekeraars wat uit die toepassing van hierdie Wet ontstaan, te waarborg of te verseker;
- (f) onderworpe aan die Minister se goedkeuring in elke geval, om goedere, uitrusting, grond, geboue, aandele, obligasies, effekte, sekuriteite en alle ander soorte roerende of onroerende goed aan te koop of op 'n ander wyse te bekom;
- (g) onderworpe aan die Minister se goedkeuring in elke geval, om sy goed te verkoop, te verhuur, te verhipoteker, te beswaar, van die hand te sit, te verruil, te bewerk, te ontwikkel, daarop te bou, dit te verbeter of daarmee op 'n ander wyse te handel;
- (h) om gelde wat nie onmiddellik vir sy besigheid nodig is nie, op die wyse te belê wat van tyd tot tyd deur die Minister bepaal word, en om sodanige beleggings te realiseer, te verander of te herbelê of met sodanige gelde of beleggings andersins te handel op die wyse wat van tyd tot tyd deur die Minister bepaal word;
- (i) onderworpe aan die Minister se goedkeuring in elke geval, om geld te leen en betaling daarvan na goeddunke te beveilig;
- (j) onderworpe aan die Minister se goedkeuring in elke geval, om geld uit te leen op die voorwaardes wat die MVA-fonds raadsaam ag;
- (k) om promesses, wissels en ander verhandelbare of oordraagbare dokumente behalwe aandeelsertifikate te trek, op te stel, te aksepteer, te endosseer, te verdisconteer, te onderteken en uit te reik;
- (l) om sy fondse aan te wend vir enige doel wat in verband staan met of voortspruit uit die uitoefening van sy bevoegdhede of die uitvoering van sy pligte en werksaamhede;
- (m) om die Staat te vergoed vir dienste wat persone in diens van die Staat aan die MVA-fonds gelewer het;
- (n) om die ander dinge te doen wat verbonde is aan of bevorderlik is vir die uitoefening van sy bevoegdhede of die uitvoering van sy pligte en werksaamhede.

(2) Die MVA-fonds kan, behoudens die bepalinge van die regulasies en onder die bedinge en voorwaardes wat voorgeskryf word, sy fondse aanwend om iemand te vergoed vir verlies of skade deur hom gelyk as gevolg van liggaamlike besering van homself of die dood of liggaamlike besering van 'n ander persoon, wat veroorsaak is deur of voortvloei uit die bestuur van 'n motorvoertuig, indien die besering of dood te wyte is aan die nalatigheid of ander onregmatige daad van die persoon wat die motorvoertuig bestuur het of van die eienaar van die motorvoertuig of sy werknemer in die uitvoering van sy pligte, en indien—

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

insurers on the committee, and shall be appointed for such period and on such conditions (if any), including a condition as to the payment of allowances out of the MVA Fund, as the Minister may determine.

(4) Such amounts in respect of expenses incurred by the Secretary under this section, as may be determined by him from time to time in consultation with the Secretary to the Treasury, shall be paid out of the funds of the MVA Fund to the State at such times as may be so determined, and shall be paid into the Consolidated Revenue Fund.

7. (1) The MVA Fund shall have power—

Powers and duties
of MVA Fund.

- (a) to reinsure any insurance or risk which any authorized insurer has undertaken pursuant to the provisions of this Act;
- (b) to indemnify authorized insurers against claims, lawsuits, losses, costs and damage which may flow from the application of this Act;
- (c) to cause any risk which it has undertaken to be re-insured in whole or in part;
- (d) to investigate or settle claims made against it or to commence, conduct, defend or abandon legal proceedings;
- (e) to guarantee or insure the obligations of authorized insurers arising from the application of this Act;
- (f) subject to the Minister's approval in every case, to purchase or otherwise acquire goods, equipment, land, buildings, shares, debentures, stock, securities and all other kinds of movable or immovable property;
- (g) subject to the Minister's approval in every case, to sell, lease, mortgage, encumber, dispose of, exchange, work, develop, build upon, improve or in any other way deal with its property;
- (h) to invest any moneys not immediately required for the conduct of its business, in such manner as may from time to time be determined by the Minister, and to realize, alter or reinvest such investments, or otherwise deal with such moneys or investments in such manner as may from time to time be determined by the Minister;
- (i) subject to the Minister's approval in every case, to borrow money and secure the payment thereof in such manner as it may deem fit;
- (j) subject to the Minister's approval in every case, to lend money on such conditions as it may deem advisable;
- (k) to draw, draft, accept, endorse, discount, sign and issue promissory notes, bills and other negotiable or transferable instruments with the exception of share certificates;
- (l) to utilize its funds for any purpose connected with or resulting from the exercise of its powers or the performance of its duties and functions;
- (m) to reimburse the State for services rendered to the MVA Fund by persons in the service of the State;
- (n) to do all such other things as are incidental or conducive to the exercise of its powers or the performance of its duties and functions.

(2) The MVA Fund may, subject to the provisions of the regulations and on such terms and conditions as may be prescribed, utilize its funds to compensate any person for any loss or damage suffered by him as a result of bodily injury to himself or the death of or bodily injury to any other person caused by or arising out of the driving of any motor vehicle if the injury or death is due to the negligence or other unlawful act of the person who drove the motor vehicle or of the owner of the motor vehicle or his servant in the execution of his duty, and if—

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

- (a) sodanige motorvoertuig, alhoewel dit ingevolge hierdie Wet verseker moes gewees het, nie aldus verseker was nie; of
 - (b) die identiteit van die bestuurder of eienaar van sodanige motorvoertuig, en dié van 'n bevoegde versekeraar wat moontlik sodanige motorvoertuig ingevolge hierdie Wet verseker het, nie vasgestel kan word nie.
- (3) Die MVA-fonds moet—
- (a) behoorlik boekhou van al sy geldelike transaksies en sy bates en laste;
 - (b) so spoedig doenlik na elke oudit ingevolge subartikel (4), geouditeerde balansstate en die verslag van die Kontroleur en Ouditeur-generaal oor sodanige oudit tesame met 'n verslag oor die MVA-fonds se bedrywighede gedurende die jaar waarop die oudit betrekking het, aan die Minister voorlê.
- (4) Die rekenings van die MVA-fonds word jaarliks deur die Kontroleur en Ouditeur-generaal geouditeer.
- (5) Die Minister moet afskrifte van die verslae wat ingevolge subartikel (3) aan hom voorgelê is, in die Senaat en in die Volksraad ter Tafel lê binne dertig dae nadat bedoelde verslae aan hom voorgelê is, indien die Parlement dan in gewone sessie is of, indien die Parlement dan nie in gewone sessie is nie, binne dertig dae na die aanvang van sy eersvolgende gewone sessie.

Komitee oor
Motorvoertuigver-
sekeringspremies.

8. (1) Die Minister moet 'n komitee met die naam die Komitee oor Motorvoertuigversekeringspremies (hieronder die premieskomitee genoem) instel, waarvan die werksaamhede en wyse van werkverrigting dié is wat, behoudens die bepalings van hierdie artikel, voorgeskryf word.

(2) Die lede van die premieskomitee word deur die Minister aangestel en die komitee bestaan uit een beamppte van die Departement van Vervoer, een beamppte van die Departement van Finansies, een beamppte van die Departement van Statistiek, een beamppte van die MVA-fonds en drie persone wat na oorlegpleging met bevoegde versekeraars op die voorgeskrewe wyse, aangestel word om bevoegde versekeraars te verteenwoordig.

(3) Die premieskomitee dien die Minister van raad aangaande—

- (a) enige aangeleentheid met betrekking tot tariewe van premies vir die versekering van motorvoertuie ingevolge hierdie Wet;
- (b) die indeling van motorvoertuie in klasse of afbakening van gebiede vir premiedoeleindes; en
- (c) enige aangeleentheid wat voorgeskryf word of van tyd tot tyd deur die Minister na die komitee verwys word.

(4) Die Minister moet 'n lid van die premieskomitee wat 'n beamppte van die Departement van Vervoer is, as voorsitter van die komitee aanwys.

(5) 'n Lid van die premieskomitee word aangestel vir die tydperk en op die voorwaardes (met inbegrip, ten opsigte van so 'n lid wat nie voltyds in die diens van die Staat is nie, van voorwaardes met betrekking tot die besoldiging en toelaes, as daar is, aan hom betaalbaar ten opsigte van dienste deur hom as sodanige lid gelewer) wat die Minister van tyd tot tyd in oorleg met die Minister van Finansies bepaal.

(6) Die Sekretaris moet, behoudens die wette op die Staatsdiens, al die amptenare verskaf wat nodig is om die premieskomitee met die verrigting van sy werksaamhede te help en om alle sekretariële en administratiewe werk wat uit die verrigting daarvan voortspruit, te onderneem, en sodanige amptenare staan onder die beheer van die Sekretaris.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

- (a) such motor vehicle, although required to be insured in terms of this Act, was not so insured; or
 - (b) the identity of the driver or owner of such motor vehicle and that of any authorized insurer which may have insured such motor vehicle under this Act, cannot be established.
- (3) The MVA Fund shall—
- (a) keep proper records of all its financial transactions and its assets and liabilities;
 - (b) as soon as may be after each audit in terms of subsection (4) submit to the Minister audited balance sheets and the report of the Controller and Auditor-General in respect of such audit together with a report on the MVA Fund's activities during the year to which the audit relates.
- (4) The accounts of the MVA Fund shall be audited annually by the Controller and Auditor-General.
- (5) The Minister shall lay copies of the reports submitted to him in terms of subsection (3), on the Tables of the Senate and the House of Assembly within thirty days after the submission of such reports to him, if Parliament is then in ordinary session or, if Parliament is not then in ordinary session, within thirty days after the commencement of its next ensuing ordinary session.
8. (1) The Minister shall establish a committee to be known as the Committee on Motor Vehicle Insurance Premiums (hereinafter referred to as the premiums committee) whose functions and manner of conduct of business shall, subject to the provisions of this section, be as prescribed. Committee on
Motor Vehicle
Insurance
Premiums.
- (2) The members of the premiums committee shall be appointed by the Minister and the committee shall consist of one official of the Department of Transport, one official of the Department of Finance, one official of the Department of Statistics, one official of the MVA Fund and three persons appointed, after consultation with authorized insurers in such manner as may be prescribed, to represent authorized insurers.
- (3) The premiums committee shall advise the Minister as to—
- (a) any matter relating to tariffs of premiums for the insurance of motor vehicles under this Act;
 - (b) the classification of motor vehicles or demarcation of areas for premium purposes; and
 - (c) any matter prescribed or from time to time referred to the committee by the Minister.
- (4) The Minister shall designate a member of the premiums committee who is an official of the Department of Transport as the chairman of the committee.
- (5) A member of the premiums committee shall be appointed for such period and on such conditions (including, in respect of such a member who is not in the full-time service of the State, conditions relating to the remuneration and allowances, if any, payable to him in respect of services rendered by him as such a member) as the Minister may determine from time to time in consultation with the Minister of Finance.
- (6) The Secretary shall, subject to the laws governing the public service, provide all such officers as may be necessary to assist the premiums committee in the performance of its functions and to undertake all secretarial and administrative work arising out of the performance thereof, and such officers shall be under the control of the Secretary.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

(7) Die Minister kan, ten einde inligting te verkry met betrekking tot statistiek wat ingevolge die regulasies deur bevoegde versekeraars gehou of verstrekk moet word, aan so 'n amptenaar op die voorgeskrewe wyse die voorgeskrewe bevoegdheide, pligte en werksaamhede toesê, met inbegrip van die bevoegdheid om te eis, na die voorgeskrewe kennisgewing, dat boeke, rekenings of ander stukke voorgelê word, en om dit te ondersoek en uittreksels daaruit of afskrifte daarvan te maak of, met die voorafgaande goedkeuring van die Minister in elke geval, om 'n perseel van 'n bevoegde versekeraar te betree en te eis dat boeke, rekenings of ander stukke voorgelê word of om boeke, rekenings of ander stukke op die perseel gevind, in besit te neem en boeke, rekenings of ander stukke aldus voorgelê of gevind, te verwyder ten einde dit te ondersoek of uittreksels daaruit of afskrifte daarvan te maak.

Premie vir versekering ingevolge hierdie Wet.

9. (1) Die premie wat aan 'n bevoegde versekeraar betaal moet word vir die versekering van 'n motorvoertuig wat tot 'n klas behoort waarop die toepaslike ooreenkoms ingevolge artikel 10 betrekking het, word bereken volgens 'n tarief wat die Minister van tyd tot tyd, na oorlegpleging met die premieskomitee, ten opsigte van die betrokke klas van motorvoertuie bepaal.

(2) Bedoelde tarief word by kennisgewing in die *Staatskoerant* afgekondig.

Ooreenkoms en magtiging om versekering te onderneem.

10. (1) Die Staatspresident kan, na goeddunke en sonder voorafgaande kennisgewing aan enigiemand, van tyd tot tyd met een of meer versekeringsmaatskappye 'n ooreenkoms aangaan, en 'n versekeringsmaatskappy wat 'n party by die ooreenkoms is, magtig om gedurende 'n tydperk wat in die ooreenkoms bepaal word en teen premies ooreenkomstig die tarief kragtens artikel 9 bepaal, alle motorvoertuie, of alle motorvoertuie wat behoort tot 'n klas in die ooreenkoms vermeld, ingevolge hierdie Wet te verseker, en wel met uitsluiting van alle versekeraars wat nie partye by die ooreenkoms is nie.

(2) 'n Ooreenkoms in subartikel (1) bedoel, moet voorsiening maak vir die omstandighede waaronder 'n versekeringsmaatskappy ophou om 'n party daarby te wees en, indien twee of meer versekeringsmaatskappye partye is, vir die aanvaarding, deur hulle almal, of deur een of meer van hulle van aanspreeklikheid opgedoen ten opsigte van versekering wat deur 'n versekeringsmaatskappy wat opgehou het om 'n party by die ooreenkoms te wees, ingevolge hierdie Wet onderneem is terwyl hy so 'n party was.

(3) Bedoelde ooreenkoms kan voorsiening maak vir die herversekering deur die MVA-fonds op die bedinge en voorwaardes wat by verdere ooreenkoms tussen die MVA-fonds, die versekeringsmaatskappye wat partye by die ooreenkoms is en die Minister bepaal word, van die risiko's wat versekeringsmaatskappye dra ten opsigte van versekering ingevolge hierdie Wet.

(4) 'n Ooreenkoms kragtens subartikel (1) aangegaan, kan deur die partye daarby gewysig word.

(5) Die Staatspresident kan van tyd tot tyd na goeddunke 'n versekeringsmaatskappy wat nie 'n party by 'n ooreenkoms kragtens subartikel (1) aangegaan, is nie, as 'n party by die ooreenkoms toelaat.

(6) Die ooreenkoms wat deur die Staatspresident en sekere versekeringsmaatskappye aangegaan is en wat in die *Staatskoerant* van die negende dag van Maart 1966 onder Goewermentskennisgewing No. 376 afgekondig is, soos gewysig, word geag om, soos in subartikel (3) beoog, voorsiening te maak vir die herversekering deur die MVA-fonds van die risiko's in daardie subartikel bedoel, en die ooreenkoms wat onmiddellik voor die inwerkingtreding van hierdie Wet die bedinge en voorwaardes van sodanige herversekering gereël het ingevolge die bepalinge van 'n wet deur hierdie Wet herroep, word, sonder om afbreuk te doen aan die bevoegdheid van die partye om dit te wysig of te ontbind, geag die verdere ooreenkoms te wees wat in daardie subartikel beoog word.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

(7) The Minister may, for the purpose of obtaining any information relating to statistics to be kept or made available by authorized insurers in terms of the regulations, assign to any such officer, in such manner as may be prescribed, such powers, duties and functions as may be prescribed, including the power to demand the production, after such notice as may be prescribed, of books, accounts or other documents and to examine and make extracts therefrom or copies thereof or, with the prior approval of the Minister in each case, to enter any premises of an authorized insurer and demand the production of books, accounts or other documents or to take possession of books, accounts or other documents found on the premises and to remove books, accounts or other documents so produced or found for the purpose of examination or making extracts therefrom or copies thereof.

9. (1) The premium to be paid to an authorized insurer for the insurance of any motor vehicle of a class to which the relevant agreement under section 10 relates, shall be a premium calculated in accordance with a tariff determined by the Minister from time to time, after consultation with the premiums committee, in respect of the class of motor vehicles in question.

Premium for
insurance in
terms of this Act.

(2) Such tariff shall be published by notice in the *Gazette*.

10. (1) The State President may, in his discretion and without prior notice to any person, from time to time enter into an agreement with one or more insurance companies and authorize any insurance company which is a party to the agreement, to insure in terms of this Act, to the exclusion of all insurers who are not parties to the agreement, all motor vehicles or all motor vehicles of a class specified in the agreement, during a period defined in the agreement and at premiums in accordance with the tariff determined under section 9.

Agreement and
authorization to
undertake
insurance.

(2) An agreement contemplated in subsection (1) shall provide for the circumstances in which an insurance company shall cease to be a party to it and, if two or more insurance companies are parties, for the acceptance, by all or any one or more of them, of any liability incurred in respect of insurance undertaken in terms of this Act, while a party to the agreement, by an insurance company which has ceased to be such a party.

(3) Such agreement may provide for the risks borne by insurance companies in respect of insurance under this Act, to be reinsured by the MVA Fund on such terms and conditions as may be determined by further agreement among the MVA Fund, the insurance companies which are parties to the agreement and the Minister.

(4) Any agreement entered into under subsection (1) may be amended by the parties to it.

(5) The State President may from time to time at his discretion admit any insurance company, which is not a party to an agreement entered into under subsection (1), as a party to such agreement.

(6) The agreement entered into by the State President and certain insurance companies and published in the *Gazette* of the ninth day of March, 1966, under Government Notice No. 376, as amended, shall be deemed to provide, as contemplated in subsection (3), for the reinsurance by the MVA Fund of the risks referred to in that subsection, and the agreement which immediately before the commencement of this Act governed the terms and conditions of such reinsurance, in terms of the provisions of a law repealed by this Act, shall, without derogating from the powers of the parties to amend or rescind it, be deemed to be the further agreement contemplated in that subsection.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

Kennisgewing van
aangaan of
wysiging van
ooreenkoms.

11. (1) Wanneer die Staatspresident ingevolge artikel 10 (1) 'n ooreenkoms aangegaan het, moet die Minister in die *Staatskoerant* van die aangaan van daardie ooreenkoms kennis gee tesame met die bepalings van daardie ooreenkoms, en na die aanvangsdatum van 'n versekeringstydperk wat in voormelde kennisgewing vir die toepassing van hierdie artikel vasgestel is, word geen motorvoertuig wat tot 'n klas behoort waarop voormelde ooreenkoms en bedoelde versekeringstydperk betrekking het, terwyl bedoelde ooreenkoms van krag is, by die toepassing van hierdie Wet geag verseker te wees nie, tensy 'n versekeringsmaatskappy, terwyl hy 'n party by daardie ooreenkoms was, 'n versekeringsverklaring wat op daardie motorvoertuig betrekking het, ingevolge artikel 12, 13 of 14 uitgereik het.

(2) Die Minister moet in die *Staatskoerant* kennis gee van elke wysiging van 'n ooreenkoms ingevolge artikel 10 (4) en van die bepalings van die wysiging, en van elke toelating van 'n versekeringsmaatskappy as 'n party by 'n ooreenkoms ingevolge artikel 10 (5).

(3) Met ingang van die datum van publikasie van die in subartikel (1) bedoelde kennisgewing, hou 'n versekeringsmaatskappy wat onmiddellik voor daardie datum 'n bevoegde versekeraar was ten opsigte van motorvoertuie waarop die tersaaklike ooreenkoms betrekking het en wie se naam nie in bedoelde kennisgewing verskyn nie, op om 'n bevoegde versekeraar ten opsigte van bedoelde motorvoertuie te wees behalwe vir die doeleindes van versekering deur hom voor daardie datum onderneem.

Bevoegde
versekeraar verplig
om te verseker.

12. (1) (a) 'n Bevoegde versekeraar is, behoudens die bepalings van paragraaf (b) en artikel 17, verplig om ingevolge hierdie Wet elke bepaalde motorvoertuig te verseker indien die eienaar daarvan—

(i) by die bevoegde versekeraar in 'n voorgeskrewe vorm aansoek doen om versekering van daardie motorvoertuig oor 'n hele versekeringstydperk vir daardie motorvoertuig, of oor die oorblywende deel van so 'n versekeringstydperk, bereken van 'n datum wat in die aansoek vermeld word, dog nie vroeër as die datum waarop sodanige aansoek werklik by die bevoegde versekeraar gedoen word nie; en

(ii) aan die bevoegde versekeraar die premie vir daardie versekering volgens die toepaslike tarief betaal of aanbied.

(b) 'n Bevoegde versekeraar is nie verplig om sodanige versekering aan te gaan nie indien aansoek daarom vroeër gedoen word as 'n datum dertig dae voor die begin van die tydperk waarvoor die versekering moet loop, of, in die geval van 'n motorvoertuig wat ingevolge 'n spesiale permit of 'n tydelike permit gebruik word, indien die spesiale permit of die tydelike permit nie aan die bevoegde versekeraar getoon word nie.

(2) Sodanige versekering word gesluit deur middel van 'n skriftelike versekeringsverklaring in 'n voorgeskrewe vorm, wat die bevoegde versekeraar aan die aansoeker moet uitreik.

(3) So 'n verklaring moet—

(a) die besonderhede van die versekerde motorvoertuig bevat wat nodig is om dit te identifiseer; en

(b) 'n verklaring bevat dat die bevoegde versekeraar bedoelde voertuig verseker het; en

(c) die duur van die versekering noem, wat die tydperk van die dag waarop die versekering in werking moet tree tot aan die end van die versekeringstydperk vir die betrokke klas van motorvoertuie moet omvat, dog behoudens die bepalings van artikel 19.

(4) Indien iemand wat aansoek gedoen het om 'n motorvoertuig ingevolge hierdie Wet te laat verseker, in sy aansoek wetens 'n vals verklaring ten opsigte van 'n wesentlike besonderheid maak, is hy aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd rand.

(5) Indien 'n bevoegde versekeraar in gebreke bly om aan 'n verpligting te voldoen wat hierdie artikel hom opleë, is hy

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

11. (1) When the State President has entered into an agreement in terms of section 10 (1), the Minister shall publish in the *Gazette* a notice of the conclusion of that agreement together with the terms of that agreement, and after the date of commencement of any insurance period fixed in the said notice for the purposes of this section, no motor vehicle of a class to which the said agreement and the said insurance period relate shall, while the said agreement is in force, be deemed to be insured for the purposes of this Act unless an insurance company while a party to that agreement has issued a declaration of insurance under section 12, 13 and 14 which relates to that motor vehicle.

Notice of
conclusion or
amendment of
agreement.

(2) The Minister shall publish in the *Gazette* a notice of every amendment of an agreement under section 10 (4) and of the terms of the amendment, and of every admission of an insurance company as a party to an agreement under section 10 (5).

(3) As from the date of the publication of the notice referred to in subsection (1), any insurance company, which immediately prior to that date was an authorized insurer in respect of motor vehicles to which the relevant agreement relates and whose name is not set out in such notice, shall cease to be an authorized insurer in respect of such motor vehicles except for the purposes of any insurance undertaken by it before that date.

12. (1) (a) Subject to the provisions of paragraph (a) and section 17, an authorized insurer shall be obliged to insure under this Act any particular motor vehicle if its owner—

Authorized insurer
obliged to insure.

(i) applies in a prescribed form to the authorized insurer for the insurance of that motor vehicle over the whole of an insurance period for that motor vehicle or over the remaining part of such an insurance period reckoned as from a date specified in the application, not being earlier than the date on which such application is actually made to the authorized insurer; and

(ii) pays or tenders to the authorized insurer the premium for such insurance in accordance with the applicable tariff.

(b) An authorized insurer shall not be obliged to effect such insurance if the application for it is made earlier than a date thirty days before the commencement of the period over which the insurance is to extend or, in the case of a motor vehicle operated under a special permit or a temporary permit, if the special permit or the temporary permit is not exhibited to the authorized insurer.

(2) Such insurance shall be effected by means of a written declaration of insurance in a prescribed form which the authorized insurer shall issue to the applicant.

(3) Such a declaration shall—

(a) contain such particulars of the insured motor vehicle as may be necessary to identify it; and

(b) contain a statement that the authorized insurer has insured the said vehicle; and

(c) state the duration of the insurance, which shall extend from the date on which the insurance is to take effect to the end of the insurance period for the class of motor vehicle in question, but subject to the provisions of section 19.

(4) If an applicant for the insurance of a motor vehicle under this Act makes a false statement in respect of any material particular in his application which he knows to be false, he shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred rand.

(5) If an authorized insurer fails to fulfil any obligation imposed upon it by this section, it shall be guilty of an offence

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

Versekering van
sekere motor-
voertuie van
motorhandelaar.

aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd rand.

13. (1) Die bepalings van artikel 12 is *mutatis mutandis* en behoudens die bepalings van subartikel (2), van toepassing in verband met 'n aansoek gedoen deur 'n motorhandelaar wat die houer van 'n motorhandelaarslisensie is, om die versekering van alle motorvoertuie—

- (a) waarvan hy in verband met sy besigheid as motorhandelaar die eienaar is; en
- (b) wat, ingevolge 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie, uit hoofde van sy motorhandelaarslisensie op 'n openbare pad of straat of in 'n ander plek waartoe die publiek toegang het, bestuur of gebruik mag word; en
- (c) waaraan daar, terwyl dit aldus bestuur of gebruik word, ingevolge bedoelde wet sy handelaarsregistrasienuommerplate vertoon moet wees.

(2) Die versekeringsverklaring aan die applikant uitgereik, deur die bevoegde versekeraar ten opsigte van motorvoertuie in subartikel (1) beoog moet nie na 'n bepaalde motorvoertuig verwys nie, maar na alle motorvoertuie in daardie subartikel beoog.

(3) By uitreiking van so 'n versekeringsverklaring word die bevoegde versekeraar geag elke motorvoertuig in subartikel (1) beoog wat nie spesifiek verseker is nie, ingevolge hierdie Wet te verseker het.

Versekering van
motorvoertuie
kragtens motor-
transportlisensie
gebruik.

14. (1) Die bepalings van artikel 12 is *mutatis mutandis* en behoudens die bepalings van subartikel (2), van toepassing in verband met 'n aansoek deur die houer van 'n motortransportlisensie gedoen om die versekering van alle motorvoertuie—

- (a) waarvan hy ingevolge paragraaf (b) van die omskrywing van „eienaar” in artikel 1 (1) die eienaar is; en
- (b) wat, ingevolge 'n wet met betrekking tot die lisensiëring van motorvoertuie, uit hoofde van sy motortransportlisensie op 'n openbare pad of straat of in 'n ander plek waartoe die publiek toegang het, bestuur of gebruik mag word; en
- (c) waaraan daar, terwyl dit aldus bestuur of gebruik word, ingevolge bedoelde wet sy registrasienuommerplate as houer van 'n motortransportlisensie vertoon moet wees.

(2) Die versekeringsverklaring deur die bevoegde versekeraar ten opsigte van motorvoertuie in subartikel (1) beoog aan die applikant uitgereik, moet nie na 'n bepaalde motorvoertuig verwys nie, maar na alle motorvoertuie in daardie subartikel beoog.

(3) By uitreiking van so 'n versekeringsverklaring word die bevoegde versekeraar geag elke motorvoertuig in subartikel (1) beoog, ingevolge hierdie Wet te verseker het.

Versekeringstekens,
en bewys van
versekering.

15. (1) Wanneer 'n bevoegde versekeraar 'n versekeringsverklaring ingevolge hierdie Wet uitreik—

- (a) aan die eienaar van 'n motorvoertuig wat spesifiek verseker is, moet hy aan daardie eienaar 'n behoorlik voltooide versekeringsteken uitreik in 'n voorgeskrewe vorm vir die betrokke versekeringstydperk;
- (b) aan 'n motorhandelaar of die houer van 'n motortransportlisensie ten opsigte van motorvoertuie in artikel 13 of 14 bedoel, moet hy aan daardie handelaar of houer, na gelang van die geval, ten opsigte van elke geldige klaringsbewys wat hy in verband met sy motorhandelaarslisensie of motortransportlisensie, na gelang van die geval, besit, 'n behoorlik voltooide versekeringsteken uitreik in 'n voorgeskrewe vorm vir die betrokke versekeringstydperk.

(2) Die Sekretaris moet vorms vir die in subartikel (1) bedoelde versekeringstekens laat druk en aan 'n bevoegde versekeraar op sy versoek verstrek.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred rand.

13. (1) The provisions of section 12 shall, *mutatis mutandis* and subject to the provisions of subsection (2), apply in connection with an application made by a motor dealer who is the holder of a motor dealer's licence, for the insurance of all motor vehicles—

Insurance of certain motor vehicles of motor dealer.

- (a) of which he is the owner in connection with his business as a motor dealer; and
- (b) which, in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles, may under the authority of his motor dealer's licence be driven or operated on a public road or street or in any other place to which the public has access; and
- (c) which, when so driven or operated, shall in terms of such law display his dealer's registration number plates.

(2) The declaration of insurance issued by the authorized insurer to the applicant in respect of motor vehicles contemplated in subsection (1) shall not refer to any particular motor vehicle but to all motor vehicles contemplated in that subsection.

(3) Upon the issue of such a declaration of insurance the authorized insurer shall be deemed to have insured under this Act every motor vehicle contemplated in subsection (1) which is not specifically insured.

14. (1) The provisions of section 12 shall, *mutatis mutandis* and subject to the provisions of subsection (2), apply in connection with an application made by the holder of a motor transport licence for the insurance of all motor vehicles—

Insurance of motor vehicles operated under motor transport licence.

- (a) of which he is the owner in terms of paragraph (b) of the definition of "owner" in section 1 (1); and
- (b) which, in terms of any law relating to the licensing of motor vehicles, may under the authority of his motor transport licence be driven or operated on a public road or street or in any place to which the public has access; and
- (c) which, when so driven or operated, shall in terms of such law display his registration number plates as holder of a motor transport licence.

(2) The declaration of insurance issued by the authorized insurer to the applicant in respect of motor vehicles contemplated in subsection (1) shall not refer to any particular motor vehicle but to all motor vehicles contemplated in that subsection.

(3) Upon the issue of such a declaration of insurance the authorized insurer shall be deemed to have insured under this Act every motor vehicle contemplated in subsection (1).

15. (1) When an authorized insurer issues a declaration of insurance in terms of this Act—

Tokens of insurance, and proof of insurance.

- (a) to the owner of a specifically insured motor vehicle, he shall issue to that owner a duly completed token of insurance in a prescribed form for the relevant insurance period;
- (b) to a motor dealer or the holder of a motor transport licence in respect of motor vehicles referred to in section 13 or 14, he shall issue to such dealer or holder, as the case may be, in respect of every valid clearance certificate held by him in connection with his motor dealer's licence or motor transport licence, as the case may be, a duly completed token of insurance in a prescribed form for the relevant insurance period.

(2) The Secretary shall cause forms for the insurance tokens referred to in subsection (1) to be printed and to be issued to any authorized insurer at its request.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

(3) Indien bewys word dat 'n versekerings- of uitkennings-teken wat ooreenkomstig die bepalings van hierdie Wet of die regulasies in verband met 'n motorvoertuig uitgereik is, verloor of vernietig is, of indien so 'n teken wat geskend is of waarvan die teks onleesbaar geword het, teruggegee word, kan 'n duplikaat daarvan uitgereik word.

(4) 'n Versekeringsverklaring of versekeringsteken in subartikel (1) bedoel, wat deur 'n bevoegde versekeraar uitgereik is, is *prima facie*-bewys dat 'n motorvoertuig waarop dit betrekking het, behoorlik ingevolge hierdie Wet deur daardie versekeraar verseker is.

Identifiseer van
versekerde
voertuie.

16. (1) Die eienaar van 'n motorvoertuig aan wie daar 'n versekeringsteken wat op daardie voertuig betrekking het ingevolge artikel 15 (1) (a) uitgereik is, moet die teken op die voorgeskrewe wyse aan die motorvoertuig aanheg en moet dit aldus aangeheg hou so lank die versekering duur in verband waarmee dit uitgereik is.

(2) 'n Motorhandelaar of houer van 'n motortransportlisensie aan wie daar 'n versekeringsteken ingevolge artikel 15 (1) (b) ten opsigte van die versekering van 'n motorvoertuig uitgereik is, moet die teken op die voorgeskrewe wyse aan bedoelde voertuig aanheg voordat, en moet die teken aldus aangeheg hou terwyl, die voertuig gedurende die versekeringstydperk in verband waarmee die teken uitgereik is, op 'n openbare pad of straat of in 'n ander plek waartoe die publiek toegang het, bestuur of gebruik word.

(3) Iemand wat versuim om aan 'n bepaling van subartikel (1) of (2) te voldoen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigebevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig rand.

(4) Indien daar bewys word dat 'n motorvoertuig op 'n bepaalde tydstip nie op die voorgeskrewe wyse van so 'n versekeringsteken soos voormeld wat op daardie motorvoertuig betrekking het, voorsien was nie, word dit by die toepassing van artikel 2 (1) geag dat daardie motorvoertuig op daardie tydstip nie ingevolge hierdie Wet verseker was nie, tensy bewys word dat die voertuig op daardie tydstip wel aldus verseker was.

Weiering om
onpadwaardige
motorvoertuig te
verseker.

17. (1) Wanneer die eienaar van 'n bepaalde motorvoertuig wat nie ingevolge 'n spesiale permit of 'n tydelike permit gebruik word nie, by 'n bevoegde versekeraar aansoek gedoen het om daardie motorvoertuig ingevolge hierdie Wet te laat verseker, kan die bevoegde versekeraar weier om daardie motorvoertuig te verseker indien hy 'n gegronde vermoede het dat dit nie padwaardig is nie, of, indien hy daaraan twyfel of dit wel padwaardig is, kan hy van die aansoeker eis dat hy die motorvoertuig aan iemand deur die bevoegde versekeraar aangewys, beskikbaar stel om ondersoek en getoets te word op 'n plek by ooreenkoms deur die partye bepaal, of, by gebrek aan ooreenkoms, op 'n plek deur die bevoegde versekeraar aangewys in die stad of dorp waarin die aansoeker woon, of indien hy buite 'n stad of dorp woon, op 'n plek deur die bevoegde versekeraar aangewys in die vernaamste stad van die distrik waarin die aansoeker woon.

(2) Indien die aansoeker versuim het om aan die bevoegde versekeraar se eis te voldoen, kan die bevoegde versekeraar weier om die betrokke motorvoertuig te verseker (ongegag of dit padwaardig is of nie) totdat die aansoeker aan daardie eis voldoen het.

Gebruik of
verandering van
versekerde motor-
voertuig.

18. (1) Voordat die eienaar van 'n spesifiek versekerde motorvoertuig daardie voertuig gedurende die tydperk waarvoor die versekering loop, gebruik, of toelaat dat dit gebruik word, op so 'n wyse of vir so 'n doel of onder sulke omstandighede of nadat dit op so 'n wyse verander is dat dit, as gevolg van daardie gebruik of verandering, sal val in 'n klas van motorvoertuie waarvoor 'n hoër versekeringspremie bereken word in die toe-

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

(3) If it is proved that any token of insurance or token of identity issued in connection with any motor vehicle in accordance with the provisions of this Act or the regulations, has been lost or destroyed, or if any such token which has been defaced or of which the text has become illegible, is surrendered, a duplicate thereof may be issued.

(4) A declaration of insurance or token of insurance referred to in subsection (1), which has been issued by an authorized insurer, shall be *prima facie* proof that a motor vehicle to which it relates has been duly insured by that insurer under this Act.

16. (1) The owner of a motor vehicle to whom a token of insurance relating to that vehicle has been issued in terms of section 15 (1) (a), shall attach the token to the vehicle in the prescribed manner and shall keep it so attached throughout the duration of the insurance in connection with which it was issued. Identification of insured vehicles.

(2) A motor dealer or motor transport licence holder to whom a token of insurance has been issued in terms of section 15 (1) (b) in respect of the insurance of any motor vehicle, shall attach the token to such motor vehicle in the prescribed manner before, and shall keep the token so attached while, such vehicle is driven or operated during the period of insurance in connection with which the token was issued, on a public road or street or in any other place to which the public has access.

(3) Any person who fails to comply with the provisions of subsection (1) or (2) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty rand.

(4) If it is proved that at a particular time a motor vehicle did not bear, in the manner prescribed, such a token of insurance as aforesaid which relates to that motor vehicle, that motor vehicle shall for the purposes of section 2 (1) be deemed not to have been insured under this Act at that time, unless it is proved that the vehicle was in fact so insured at that time.

17. (1) When the owner of a particular motor vehicle not operated under a special permit or a temporary permit has applied to an authorized insurer for the insurance under this Act of that motor vehicle, the authorized insurer may refuse to insure that motor vehicle if he has reasonable grounds to believe that it is not roadworthy, or, if he doubts its roadworthiness, he may demand that the applicant submit the motor vehicle for examination and testing to a person indicated by the authorized insurer at any place upon which the parties may agree, or failing such agreement, any place indicated by the authorized insurer in the town or village in which the applicant resides, or if he resides outside a town or village, at any place indicated by the authorized insurer in the principal town of the district in which the applicant resides. Refusal to insure unroadworthy motor vehicle.

(2) If the applicant has failed to comply with the authorized insurer's demand, the authorized insurer may refuse to insure the motor vehicle in question (irrespective of whether it is or is not roadworthy) until the applicant has complied with the demand.

18. (1) Before the owner of a specifically insured motor vehicle, during the period covered by the insurance, uses that vehicle or permits it to be used in such a manner or for such a purpose or in such circumstances, or after it has been altered in such a manner, that as a result of such use or alteration, it will fall into a class of motor vehicles for which a higher insurance Use or alteration of insured motor vehicle.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

paslike tarief as die premie wat vir die versekering betaal is, moet bedoelde eienaar aan die betrokke bevoegde versekeraar skriftelik kennis gee van die voorgenome gebruikswysiging of verandering: Met dien verstande dat by die toepassing van hierdie subartikel 'n motorvoertuig wat op die datum waarop die versekering gesluit is, in 'n bepaalde klas van motorvoertuie geval het, nie geag word in 'n ander klas te val nie bloot omdat dit (ingevolge een of ander wet op die registrasie van motorvoertuie) geregistreer is op 'n ander plek as die plek waar dit op daardie datum geregistreer was of omdat die eienaar van daardie voertuig sedert daardie datum hom elders gevestig het of elders besigheid begin dryf het as op die plek waar hy op daardie datum gevestig was of besigheid gedryf het.

(2) Wanneer die eienaar van 'n motorvoertuig ingevolge subartikel (1) aan 'n bevoegde versekeraar kennis gegee het met betrekking tot 'n motorvoertuig wat na die voorgenome gebruikswysiging of verandering sal behoort tot 'n klas van motorvoertuie bedoel in subartikel (1), is hy verplig om die verskil tussen die werklik betaalde premie en voormelde hoër premie aan die bevoegde versekeraar te betaal vir die oorblywende deel van die betrokke versekeringstydperk, bereken van die datum waarop die gebeurtenis plaasvind waarvan kennis gegee is.

(3) Iemand wat versuim om aan die bepaling van subartikel (1) te voldoen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd rand of met gevangenisstraf vir 'n tydperk van hoogstens drie maande sonder die keuse van 'n boete, en is daarbenewens verplig om aan die betrokke bevoegde versekeraar 'n bedrag te betaal wat drie maal so groot is as die verskil tussen die versekeringspremie wat hy werklik betaal het en 'n hoër premie wat hy sou moes betaal het indien hy aan bedoelde bepaling voldoen het.

(4) Indien 'n motorhandelaar 'n motorvoertuig wat uit hoofde van 'n versekeringsverklaring verseker is wat ingevolge artikel 13 aan hom uitgereik is, anders gebruik, of toelaat dat bedoelde motorvoertuig anders gebruik word, as ooreenkomstig die bepaling van die toepaslike wet met betrekking tot die gebruik van motorvoertuie kragtens 'n motorhandelaarslisensie, is hy aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens honderd rand, en is hy daarbenewens verplig om aan die bevoegde versekeraar wat sy motorvoertuig soos voormeld verseker het, 'n bedrag te betaal wat drie maal so groot is as die bedrag wat volgens die toepaslike tarief vir 'n volle jaar se versekering ingevolge hierdie Wet vir die betrokke klas van motorvoertuig verskuldig is.

(5) Wanneer 'n spesifiek versekerde motorvoertuig gedurende die tydperk waaroor die versekering loop, op so 'n wyse verander is of gedurende daardie tydperk op so 'n wyse of vir so 'n doel of onder sulke omstandighede gebruik sal word dat dit, as gevolg van daardie verandering of gebruik, behoort of sal behoort tot 'n klas van motorvoertuie waarvoor daar in die toepaslike tarief 'n laer versekeringspremie bereken word as die premie wat vir die versekering van daardie motorvoertuig betaal is, moet die bevoegde versekeraar aan die eienaar van daardie motorvoertuig op sy versoek 'n bedrag terugbetaal wat gelyk is aan die verskil tussen die werklik betaalde premie en voormelde laer premie, vir die oorblywende deel van die versekeringstydperk vir bedoelde motorvoertuig, bereken van die datum waarop daardie voertuig tot bedoelde klas van motorvoertuie van 'n laer premie oorgegaan het of sal oorgeaan: Met dien verstande dat die versekeraar nie verplig is om so 'n terugbetaling te doen nie bloot omdat die betrokke motorvoertuig elders geregistreer is (ingevolge die wet op die registrasie van motorvoertuie) as op die plek waar dit geregistreer was op die datum waarop die versekeringspremie soos voormeld betaal is, of bloot omdat die eienaar van daardie voertuig sedert daardie datum hom elders gevestig het of elders besigheid begin dryf het as op die plek waar hy op bedoelde datum gevestig was of besigheid gedryf het.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

premium than the premium which was paid for the insurance is provided in the applicable tariff, the said owner shall give notice in writing to the authorized insurer concerned of the proposed change of use or alteration: Provided that for the purposes of this subsection a motor vehicle which, on the date on which the insurance was effected, was within a particular class of motor vehicles, shall not be deemed to fall into any other class merely by reason of its registration (under any law relating to the registration of motor vehicles) at a place other than the place where it was registered on that date, or by reason of the fact that the owner of that vehicle has since that date taken up his residence or commenced to carry on business elsewhere than at the place where he resided or carried on business on that date.

(2) When the owner of a motor vehicle has notified an authorized insurer in terms of subsection (1) with reference to a motor vehicle which will, after the proposed change of use or alteration, fall into a class of motor vehicles mentioned in subsection (1), he shall be liable to pay to the authorized insurer the difference between the premium actually paid and the aforesaid higher premium in respect of the remainder of the insurance period in question reckoned as from the date upon which the occurrence, of which notice was given, takes place.

(3) Any person who fails to comply with the provisions of subsection (1) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred rand or to imprisonment without the option of a fine for a period not exceeding three months, and shall in addition be liable to pay to the authorized insurer concerned an amount equal to three times the difference between the insurance premium which he actually paid and any higher premium for the payment whereof he would have been liable if he had complied with the said provision.

(4) If a motor dealer uses a motor vehicle which is insured under a declaration of insurance issued to him in terms of section 13, or allows such motor vehicle to be used, otherwise than in accordance with the provisions of the applicable law relating to the use of motor vehicles under a motor dealer's licence, he shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding one hundred rand, and shall in addition be liable to pay to the authorized insurer with whom the motor vehicle is insured as aforesaid, a sum equal to three times the amount which is payable under the applicable tariff for a full year's insurance under this Act in respect of the class of motor vehicle in question.

(5) When a specifically insured motor vehicle has, during the period covered by the insurance, been altered in such a manner or is, during that period, to be used in such a manner or for such a purpose or in such circumstances that, as a result of that alteration or use, it has fallen or will fall into a class of motor vehicles in respect of which a lower insurance premium is provided in the applicable tariff than the premium which was paid for the insurance of that motor vehicle, the authorized insurer shall refund to the owner of that motor vehicle at his request, an amount equal to the difference between the premium actually paid and the aforesaid lower premium, in respect of the remainder of the insurance period for the said motor vehicle reckoned as from the date upon which that vehicle has fallen or will fall into the said lower-rated class of motor vehicles: Provided that the authorized insurer shall not be obliged to make such a refund merely by reason of the fact that the motor vehicle in question has been registered (under the law relating to the registration of motor vehicles) at a place other than the place where it was registered on the date on which the insurance premium was paid as aforesaid or merely by reason of the fact that the owner of that vehicle has since that date taken up his residence or commenced to carry on business elsewhere than at the place where he resided or carried on business on that date.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.Einde van
versekering.

19. (1) Die versekering van 'n motorvoertuig wat ingevolge hierdie Wet verseker is, eindig—

- (a) by verstryking van die lopende versekeringstydperk vir daardie motorvoertuig: Met dien verstande dat, indien 'n motorvoertuig wat ingevolge 'n spesiale permit of 'n tydelike permit gebruik word en ingevolge hierdie Wet vir die geldigheidstydperk van sodanige permit verseker is, kragtens die wet ingevolge waarvan sodanige permit uitgereik is, geregistreer word voor die verstryking van sodanige permit, die betrokke versekeringstydperk geag word by die bedoelde registrasie te verstryk het;
- (b) wanneer die versekerde motorvoertuig vir goed ophou om bestuurbaar te wees;
- (c) wanneer die eienaar sy eiendomsreg op die motorvoertuig aan iemand anders oordra;
- (d) wanneer die omstandighede uit hoofde waarvan iemand ingevolge die omskrywing van "eienaar" in artikel 1 (1) die eienaar van die motorvoertuig is, ophou om te bestaan sonder dat daardie persoon daardeur of onmiddellik daarna die werklike eienaar van die motorvoertuig word.

(2) Wanneer die eienaar van 'n spesifiek versekerde motorvoertuig sy eiendomsreg op daardie motorvoertuig aan iemand anders oordra of soos in subartikel (1) (d) beoog, ophou om eienaar van die motorvoertuig te wees, moet hy, voordat hy dit lewer of van die besit daarvan afstand doen, na gelang van die geval, die versekeringsteken wat volgens die bepalinge van artikel 16 daaraan aangeheg is, daarvan verwyder en bedoelde versekeringsteken teruggee aan die bevoegde versekeraar deur wie dit uitgereik is en die bevoegde versekeraar in kennis stel van die naam en adres van die oordragnemer of van die persoon aan wie die eienaar die besit van die motorvoertuig afgestaan het, na gelang van die geval.

(3) Wanneer die versekering van 'n spesifiek versekerde motorvoertuig onder die omstandighede genoem in subartikel (1) (b), (c) of (d) eindig, moet die betrokke bevoegde versekeraar, behoudens 'n ooreenkoms tussen hom en die eienaar van die motorvoertuig, aan daardie eienaar 'n bedrag terugbetaal wat tot die bedrag van die betaalde versekeringspremie in dieselfde verhouding staan as wat die tydperk bereken van die datum waarop die versekeringsteken aan daardie bevoegde versekeraar teruggegee word tot die end van die betrokke versekeringstydperk, staan tot die hele versekeringstydperk: Met dien verstande dat uit die bedrag wat aldus terugbetaal moet word, hoogstens vyf-en-twintig sent by wyse van kantoorgelde teruggehou kan word.

Verstreking van
inligting aan
versekeraar en
derde party.

20. (1) Wanneer, as gevolg van die bestuur van 'n motorvoertuig wat ingevolge hierdie Wet verseker is, iemand anders as die bestuurder van daardie motorvoertuig gedood of beseer is, moet die eienaar en die bestuurder, indien hy nie die eienaar is nie, van die motorvoertuig (indien redelikerwys moontlik, binne veertien dae na die voorval) aan die bevoegde versekeraar wat die motorvoertuig verseker het—

- (a) besonderhede verstrek van die voorval, die plek waar en tyd wanneer die voorval plaasgevind het, die naam en adres (as hy dit weet) van enigeen wat gedood of beseer is en van elkeen wat op die betrokke voertuig was toe die voorval plaasgevind het, 'n beskrywing van enige ander voertuig wat by die voorval betrokke was, en die naam en adres (as hy dit weet) van die bestuurder van elke sodanige ander voertuig en van enigeen wat die voorval waargeneem het;
- (b) enige ander redelike inligting omtrent die voorval verstrek waaroor hy beskik en waarom die bevoegde versekeraar hom van tyd tot tyd mag versoek.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

19. (1) The insurance of a motor vehicle which is insured under this Act shall terminate—

Termination of
insurance.

- (a) on the expiration of the current insurance period for that motor vehicle: Provided that if a motor vehicle operated under a special permit or a temporary permit and insured under this Act for the period of validity of such permit, is before the expiration of such permit registered in terms of the law under which such permit was issued, the relevant insurance period shall be deemed to have expired on the registration in question;
- (b) when the insured motor vehicle ceases permanently to be capable of being driven;
- (c) when the owner transfers his ownership in the motor vehicle to another person;
- (d) when the circumstances by virtue of which any person is in terms of the definition of "owner" in section 1 (1) the owner of the motor vehicle, cease to exist without that person thereby or immediately thereafter becoming the real owner of the motor vehicle.

(2) When the owner of a specifically insured motor vehicle transfers his ownership in that motor vehicle to another person or ceases to be the owner of the motor vehicle as contemplated in subsection (1) (d), he shall, before delivering it or relinquishing possession of it, as the case may be, remove from it the token of insurance attached to it in accordance with the provisions of section 16, and return that token to the authorized insurer by whom it was issued and inform the authorized insurer of the name and address of the transferee or of the person to whom the owner has relinquished possession of the motor vehicle, as the case may be.

(3) When the insurance of a specifically insured motor vehicle terminates under the circumstances mentioned in subsection (1) (b), (c) or (d), the authorized insurer concerned shall, subject to any agreement between itself and the owner of the motor vehicle, refund to that owner an amount which bears to the amount of the insurance premium paid the same ratio as the period reckoned from the date on which the token of insurance is returned to that authorized insurer to the termination of the insurance period in question, bears to the whole insurance period: Provided that of the amount to be so refunded not more than twenty-five cents may be retained by way of an office fee.

20. (1) When, as the result of the driving of a motor vehicle insured under this Act, any person other than the driver of that motor vehicle has been killed or injured, the owner and the driver, if he is not the owner, of the motor vehicle shall (if reasonably possible, within fourteen days after the occurrence) furnish the authorized insurer which insured the motor vehicle with—

Giving of
information to
insurer and
third party.

- (a) particulars of the occurrence, the place and time of the occurrence, the name and address (if known) of any person who was killed or injured and of every person who was upon the vehicle in question at the time of the occurrence, a description of any other vehicle involved in the occurrence, and the name and address (if known) of the driver of every such other vehicle and of any other person who witnessed the occurrence;
- (b) any other reasonable information at his disposal which the authorized insurer may from time to time request him to furnish.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

(2) Wanneer, as gevolg van die bestuur van 'n motorvoertuig wat ingevolge hierdie Wet verseker is, iemand anders as die bestuurder van daardie motorvoertuig gedood of beseer is, moet die eienaar van die motorvoertuig—

- (a) op versoek van iemand, of van die agent van iemand, wat verlies of skade gely het as gevolg van die dood van die persoon aldus gedood; of
- (b) op versoek van die aldus beseerde persoon of van sy agent; of
- (c) op versoek van 'n verskaffer wat ingevolge subartikel (1) (b) van artikel 26 geregtig is om die in daardie artikel vermelde koste op die bevoegde versekeraar te verhaal, of van die agent van sodanige verskaffer, die versekeringsverklaring waarby die motorvoertuig ten tyde van die betrokke voorval verseker was en 'n afskrif van inligting wat bedoelde eienaar aan die betrokke bevoegde versekeraar ingevolge subartikel (1) (a) van hierdie artikel verstrek het, ooreenkomstig aan die persoon wat die versoek rig en daardie persoon toelaat om 'n afskrif van of uittreksel uit die versekeringsverklaring of sodanige inligting te maak.

(3) Iemand wat versuim om aan 'n bepaling van subartikel (1) te voldoen binne 'n redelike tyd nadat hy van die voorval te wete gekom het wat die in daardie subartikel bedoelde besering of dood veroorsaak het, of wat versuim om aan 'n bepaling van subartikel (2) te voldoen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig rand, tensy hy nie in staat is om aan die betrokke bepaling te voldoen nie, en sy onvermoë nie aan sy eie daad of versuim te wyte is nie.

Aanspreeklikheid
wat voortspruit
uit versekering
ingevolge hierdie
Wet.

21. 'n Bevoegde versekeraar wat ingevolge artikel 12, 13 of 14 'n motorvoertuig verseker het of geag word dit te verseker het, is, behoudens die bepalings van hierdie Wet, verplig om enigeen, wie ookal (in hierdie Wet die derde party genoem), te vergoed vir verlies of skade wat die derde party gely het as gevolg van—

- (a) enige liggaamlike besering van homself;
 - (b) die dood of liggaamlike besering van iemand anders,
- wat in die een sowel as in die ander geval veroorsaak is deur of voortvloei uit die bestuur van die versekerde motorvoertuig deur wie ookal op enige plek in die Republiek gedurende die tydperk waarvoor die versekering loop, indien die besering of dood te wyte is aan die nalatigheid of 'n ander onregmatige daad van die persoon wat die motorvoertuig bestuur het (in hierdie Wet die bestuurder genoem) of van die eienaar van die motorvoertuig of sy werknemer in die uitvoering van sy pligte.

Aanspreeklikheid
beperk in sekere
gevalle.

22. (1) Die aanspreeklikheid van 'n bevoegde versekeraar in verband met een enkele voorval, om 'n derde party te vergoed vir verlies of skade in artikel 21 bedoel, wat die gevolg is van liggaamlike besering of die dood van iemand wat, ten tyde van die gebeurtenis wat daardie besering of dood veroorsaak het—

- (a) in of op die betrokke motorvoertuig vervoer is—
 - (i) teen vergoeding; of
 - (ii) in die loop van die besigheid van die bestuurder of eienaar van daardie motorvoertuig; of
 - (iii) in die geval van 'n werknemer van bedoelde bestuurder of eienaar, ten opsigte van wie subartikel (2) nie van toepassing is nie, in die loop van sy diens; of
- (b) besig was om in of op daardie voertuig te klim om aldus vervoer te word; of
- (c) besig was om van daardie voertuig af te klim nadat hy aldus vervoer was,

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

(2) When, as a result of the driving of a motor vehicle insured under this Act, any person other than the driver of that motor vehicle has been killed or injured, the owner of the motor vehicle shall—

- (a) at the request of any person, or of the agent of any person, who has suffered any loss or damage as a result of the death of the person so killed; or
- (b) at the request of the person so injured or of his agent; or
- (c) at the request of any supplier entitled in terms of subsection (1) (b) of section 26 to recover costs referred to in that section from the authorized insurer, or the agent of such supplier,

produce to the person making the request, the declaration of insurance by which the motor vehicle was insured at the time of the occurrence in question, and a copy of any information which the said owner furnished in terms of subsection (1) (a) of this section to the authorized insurer concerned, and permit that person to make a copy of the declaration of insurance and of any such information or take an extract from it.

(3) Any person who fails to comply with any provision of subsection (1) within a reasonable time after having become aware of the occurrence which caused the injury or death contemplated in that subsection, or who fails to comply with any provision of subsection (2), shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty rand unless he is unable to comply with the provision in question and his inability is not due to his own action or default.

21. An authorized insurer which has insured or is deemed to have insured a motor vehicle in terms of section 12, 13 or 14 shall, subject to the provisions of this Act, be obliged to compensate any person whatsoever (in this Act called the third party) for any loss or damage which the third party has suffered as a result of—

Liability arising from insurance under this Act.

- (a) any bodily injury to himself;
- (b) the death of or any bodily injury to any person,

in either case caused by or arising out of the driving of the insured motor vehicle by any person whatsoever at any place in the Republic during the period over which the insurance extends, if the injury or death is due to the negligence or other unlawful act of the person who drove the motor vehicle (in this Act called the driver) or of the owner of the motor vehicle or his servant in the execution of his duty.

22. (1) The liability of an authorized insurer in connection with any one occurrence to compensate a third party for any loss or damage contemplated in section 21 which is the result of any bodily injury to or the death of any person who, at the time of the occurrence which caused that injury or death—

Liability limited in certain cases.

- (a) was being conveyed in the motor vehicle in question—
 - (i) for reward; or
 - (ii) in the course of the business of the driver or owner of that motor vehicle; or
 - (iii) in the case of an employee of such driver or owner in respect of whom subsection (2) does not apply, in the course of his employment; or
- (b) was in the act of entering or mounting that vehicle for the purpose of being so conveyed; or
- (c) was in the act of alighting from that vehicle after having been so conveyed,

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

is beperk tot die som van twaalfduisend rand vir die liggaamlike besering of dood van een sodanige persoon, of tot die som van sestigduisend rand altesaam vir liggaamlike besering of die dood van enige aantal sodanige persone (dog sowel in die een as in die ander geval buiten die koste van invordering van bedoelde skadevergoeding).

(2) Waar die in artikel 21 bedoelde verlies of skade gely word as gevolg van die liggaamlike besering of dood van 'n werknemer van die bestuurder of eienaar van die betrokke motorvoertuig en die derde party op skadeloosstelling ingevolge die Ongevallewet, 1941 (Wet No. 30 van 1941), ten opsigte van bedoelde besering of dood geregtig is—

- (a) is die aanspreeklikheid van die bevoegde versekeraar teenoor daardie derde party beperk, behoudens die bepalings van paragraaf (b), tot die som wat die verskil uitmaak tussen die bedrag wat daardie derde party van die versekeraar sou kon eis as dit nie vir die bepalings van hierdie paragraaf was nie of die bedrag van twaalfduisend rand (watter oorkal die minste is) en enige mindere bedrag waarop daardie derde party by wyse van skadeloosstelling ingevolge die gemelde Wet geregtig is;
- (b) is die totale aanspreeklikheid van die bevoegde versekeraar in verband met een enkele voorval om skadevergoeding ingevolge paragraaf (a) te betaal aan derde partye wat aldus geregtig is, beperk tot die som van sestigduisend rand ongeag die getal sodanige werknemers wie se liggaamlike besering of dood deur daardie voorval veroorsaak is of daaruit voortgevloei het; en
- (c) is die bevoegde versekeraar nie ingevolge die gemelde Wet vir die bedrag van die skadeloosstelling waarop so 'n derde party kragtens die bepalings daarvan geregtig is, aanspreeklik nie, sonder dat enige aanspreeklikheid van die versekeraar om koste in 'n regsgeding teen hom toegeken, te betaal, egter deur die bepalings van hierdie subartikel geraak word.

Aanspreeklikheid
uitgesluit in
sekere gevalle.

23. 'n Bevoegde versekeraar is nie verplig om iemand ingevolge artikel 21 vir verlies of skade te vergoed nie—

- (a) waarvoor nóg die bestuurder nóg die eienaar van die betrokke motorvoertuig aanspreeklik sou gewees het indien artikel 27 nie aangeneem was nie; of
- (b) wat gely is as gevolg van die liggaamlike besering of dood van iemand wat, ten tyde van die voorval wat daardie besering of dood veroorsaak het—
 - (i) anders as teen vergoeding; en
 - (ii) anders as in die loop van die besigheid van die bestuurder of eienaar van die betrokke motorvoertuig; en
 - (iii) anders as in die loop van sy diens as werknemer van daardie bestuurder of eienaar, in of op die betrokke motorvoertuig vervoer is, of besig was om in of op daardie voertuig te klim om aldus vervoer te word, of besig was om van daardie voertuig af te klim nadat hy aldus vervoer is.

Verjaring van eis.

24. (1) Die reg om kragtens artikel 21 van 'n bevoegde versekeraar skadevergoeding te eis, verjaar na die verloop van 'n tydperk van twee jaar vanaf die dag waarop die eis ontstaan het: Met dien verstande dat verjaring opgeskort word gedurende die tydperk van negentig dae vermeld in artikel 25 (2).

(2) (a) 'n Pleidooi van verjaring ingevolge subartikel (1) word nie in 'n aksie gehandhaaf nie indien—

- (i) daar aan die hof 'n sertifikaat oorgelê word wat deur die Minister geteken is en wat verklaar dat

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

shall be limited to the sum of twelve thousand rand in respect of any bodily injury to, or the death of, any one such person or to the sum of sixty thousand rand in all in respect of any bodily injury to, or the death of, any number of such persons (but in either case exclusive of the cost of recovering the said compensation).

(2) Where the loss or damage contemplated in section 21 is suffered as a result of bodily injury to or the death of an employee of the driver or owner of the motor vehicle and the third party is entitled to compensation under the Workmen's Compensation Act, 1941 (Act No. 30 of 1941), in respect of such injury or death—

- (a) the liability of the authorized insurer to that third party shall, subject to the provisions of paragraph (b), be limited to the sum representing the difference between the amount which that third party could, but for the provisions of this paragraph, have claimed from the insurer or the amount of twelve thousand rand (whichever is the lesser) and any lesser amount to which that third party is entitled by way of compensation under the said Act;
- (b) the total liability of the authorized insurer in connection with any one occurrence to pay compensation in terms of paragraph (a) to third parties so entitled shall be limited to the sum of sixty thousand rand irrespective of the number of such employees whose bodily injuries or deaths were caused by or arose out of that occurrence; and
- (c) the authorized insurer shall not be liable under the said Act for the amount of the compensation to which any such third party is entitled thereunder,

without, however, any liability of the authorized insurer to pay costs awarded against it in any legal proceedings being affected by anything in this subsection contained.

23. An authorized insurer shall not be obliged to compensate any person in terms of section 21 for any loss or damage— Liability excluded in certain cases.

- (a) for which neither the driver nor the owner of the motor vehicle in question would have been liable if section 27 had not been enacted; or
- (b) suffered as a result of bodily injury to or the death of any person who, at the time of the occurrence which caused that injury or death, was being conveyed in or upon the motor vehicle in question—
 - (i) otherwise than for reward; and
 - (ii) otherwise than in the course of the business of the driver or owner of that motor vehicle; and
 - (iii) otherwise than in the course of his employment as servant of that driver or owner,

or was in the act of entering or mounting that vehicle for the purpose of being so conveyed, or was in the act of alighting from that vehicle after having been so conveyed.

24. (1) The right to claim compensation under section 21 from an authorized insurer shall become prescribed upon the expiration of a period of two years from the date upon which the claim arose: Provided that prescription shall be suspended during the period of ninety days referred to in section 25 (2). Prescription of claim.

(2) (a) A plea of prescription in terms of subsection (1) shall not be upheld in any action if—

- (i) there is produced to the court a certificate signed by the Minister and declaring that the provisions

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

- die bepalings van daardie subartikel nie ten aansien van die eis waarop die aksie betrekking het, van toepassing is nie; en
- (ii) die hof oortuig is dat daar voldoen is aan die vereistes of voorwaardes (indien daar is) in die sertifikaat uiteengesit.
- (b) Die Minister kan na goëddunke so 'n sertifikaat toestaan of weier of daarin voorsiening maak vir nakoming deur 'n vermelde persoon van die vereistes of voorwaardes wat die Minister goëdvind.
- (c) Indien so 'n sertifikaat, wat heet deur die Minister geteken te wees, soos voormeld oorgelê word, word dit vermoed deur hom geteken te wees tensy die teendeel bewys word.
- (3) Ondanks die bepalings van artikel 8 van die Ongevallewet, 1941 (Wet No. 30 van 1941), word 'n reg kragtens subartikel (1) (b) van daardie artikel om op 'n bevoegde versekeraar 'n bedrag te verhaal wat ingevolge daardie Wet in ander omstandighede as dié in artikel 22 (2) van hierdie Wet genoem aan 'n derde party betaal moet word, by die toepassing van subartikel (1) (met uitsluiting van die voorbehoudsbepaling) en subartikel (2) van hierdie artikel geag 'n reg te wees om skadevergoeding kragtens artikel 21 van hierdie Wet te eis, wat op dieselfde dag ontstaan as die eis van bedoelde derde party kragtens laasgenoemde artikel: Met dien verstande dat, indien die verhaal van so 'n bedrag ingevolge hierdie subartikel belet is, skadevergoeding wat daarna ingevolge hierdie Wet aan die derde party toegeken word, met die betrokke bedrag verminder moet word.

Prosedure.

25. (1) 'n Eis om skadevergoeding kragtens artikel 21 moet op die voorgeskrewe wyse uiteengesit word op 'n voorgeskrewe vorm wat ook voorsiening moet maak vir 'n mediese verslag of verslae in verband met die oorsaak van die dood of die aard en behandeling van die liggaamlike besering ten opsigte waarvan die eis ingestel word, en bedoelde eis moet per aangetekende pos gestuur of per hand afgelewer word aan die bevoegde versekeraar by sy geregistreerde kantoor of plaaslike takkantoor, en die bevoegde versekeraar moet in die geval van aflewering per hand, die ontvangs daarvan en die datum van die ontvangs ten tyde van die aflewering skriftelik erken.

(2) So 'n eis kan nie deur middel van 'n regsgeeding afgedwing word nie wat ingestel is deur 'n dagvaarding wat voor die verstryking van 'n tydperk van negentig dae van die datum waarop die eis ooreenkomstig subartikel (1) aan die bevoegde versekeraar gestuur of per hand afgelewer is, na gelang van die geval, aan die bevoegde versekeraar beteken is.

(3) 'n Aksie om so 'n eis af te dwing kan ingestel word in enige hof, wat andersins bevoeg is, in wie se regsgebied die voorval wat die besering of dood veroorsaak het, plaasgevind het.

Regstreekse
betaling en verhaal
van sekere
bykomstige koste.

26. (1) Waar die verpligting van 'n bevoegde versekeraar om 'n derde party ingevolge artikel 21 te vergoed, 'n aanspreeklikheid vir koste insluit wat aangegaan is ten opsigte van die huisvesting van iemand in 'n hospitaal of verpleeginrigting of die behandeling van of 'n diens gelewer of goedere verskaf aan iemand—

(a) moet die bevoegde versekeraar, indien die bedrag van die deur hom betaalbare vergoeding op enigerlei wyse bepaal is, die deel van daardie bedrag wat sodanige koste verteenwoordig wat verskuldig is aan die persoon wat die huisvesting of behandeling voorsien of die diens gelewer of die goedere verskaf het (in hierdie artikel die verskaffer genoem), regstreeks betaal aan die verskaffer, wat bedoelde deel sonder sessie van aksie op die versekeraar kan verhaal;

(b) is die verskaffer geregtig om, indien die gemelde bedrag nie bepaal is nie en die bevoegde versekeraar nie ingevolge 'n ooreenkoms van sy verpligting om

**COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.**

Act No. 56, 1972

of that subsection shall not apply with reference to the claim to which the action relates; and

(ii) the court is satisfied that the requirements or conditions (if any) set out in the certificate have been complied with.

(b) The Minister may, at his discretion, grant or refuse such a certificate or provide in it for compliance by any specified person with such requirements or conditions as the Minister may deem fit.

(c) If such a certificate, purporting to be signed by the Minister, is produced as aforesaid, it shall, unless the contrary is proved, be presumed to have been signed by him.

(3) Notwithstanding the provisions of section 8 of the Workmen's Compensation Act, 1941 (Act No. 30 of 1941), any right under subsection (1) (b) of that section to recover from an authorized insurer an amount which under that Act is required to be paid to a third party in circumstances other than those mentioned in section 22 (2) of this Act, shall for the purposes of subsection (1) (excluding the proviso) and subsection (2) of this section be deemed to be a right to claim compensation under section 21 of this Act arising on the same date as the claim of such third party under the last-mentioned section: Provided that if the recovery of any such amount has been debarred under this subsection, any compensation thereafter awarded to the third party under this Act shall be reduced by the amount in question.

25. (1) A claim for compensation under section 21 shall be set out in the prescribed manner on a prescribed form which shall include provision for a medical report or reports in regard to the cause of the death or the nature and treatment of the bodily injury in connection with which the claim is instituted, and shall be sent by registered post or delivered by hand to the authorized insurer at its registered office or local branch office, and the authorized insurer shall, in the case of delivery by hand, at the time of the delivery acknowledge receipt thereof and of the date of such receipt in writing. Procedure.

(2) No such claims shall be enforceable by legal proceedings commenced by a summons served on the authorized insurer before the expiration of a period of ninety days as from the date on which the claim was sent or delivered by hand, as the case may be, to the authorized insurer as provided in subsection (1).

(3) An action to enforce such a claim may be brought in any court of otherwise competent jurisdiction within whose area of jurisdiction the occurrence which caused the injury or death took place.

26. (1) Where the obligation of an authorized insurer to compensate any third party under section 21, includes a liability for costs which have been incurred in respect of the accommodation of any person in a hospital or nursing home or the treatment of or any service rendered or goods supplied to any person— Direct payment and recovery of certain incidental expenses.

(a) the authorized insurer shall, if the amount of the compensation payable by it has been determined in any manner, pay such part of that amount as represents such costs due to the person who provided the accommodation or treatment or rendered the service or supplied the goods (in this section referred to as the supplier), direct to the supplier who shall be entitled to recover the said part from the authorized insurer without any cession of action;

(b) the supplier shall, if the said amount has not been determined and the authorized insurer has not in terms of any agreement been released from its obliga-

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

die derde party weens sodanige koste te vergoed, onthef is nie, sonder sessie van aksie soveel van die bedoelde koste aldus verskuldig op die bevoegde versekeraar te verhaal as wat die derde party geregtig is om op hom te verhaal.

(2) Die aksiereg by subartikel (1) (b) verleen, kan deur die verskaffer uitgeoefen word deur toe te tree tot 'n regsgeding deur die derde party ingestel, of, indien so 'n regsgeding nie ingestel is nie en onderworpe *mutatis mutandis* aan die bepalings van artikel 25, deur 'n regsgeding in te stel te eniger tyd wanneer so 'n regsgeding deur die derde party ingestel kan word, en word nie, na dit aldus uitgeoefen is, deur 'n ooreenkoms geraak nie waardeur die bevoegde versekeraar onthef word van sy verpligting om die derde party ten opsigte van bedoelde koste te vergoed.

(3) Waar—

- (a) iemand ingevolge artikel 21 skadevergoeding van 'n bevoegde versekeraar geëis het; en
- (b) die skadevergoeding geëis koste in subartikel (1) vermeld, kon ingesluit het indien die versekeraar vir die betaling daarvan aanspreeklik was; en
- (c) die versekeraar, sonder erkenning van aanspreeklikheid om sodanige persoon ingevolge daardie artikel te vergoed, 'n ooreenkoms aangegaan het om 'n betaling ten opsigte van bedoelde eis te maak waardeur hy van enige sodanige aanspreeklikheid onthef is; en
- (d) die verskaffer nie by die datum van bedoelde ooreenkoms sy reg ten opsigte van sodanige koste op die by subartikel (2) voorgeskrewe wyse uitgeoefen het nie, moet die bevoegde versekeraar, behoudens die bepalings van subartikels (4) en (5), die bedrag van sodanige koste voor gemelde datum aangegaan en aan die verskaffer verskuldig, of die bedrag van tweehonderd rand, watter ookal die minste is, aan die verskaffer betaal.

(4) Indien die bevoegde versekeraar op die voorgeskrewe wyse kennis gegee het dat hy die in subartikel (3) vermelde ooreenkoms aangegaan het, is hy nie ingevolge daardie subartikel verplig om enige bedrag ten opsigte van sodanige koste aan 'n verskaffer te betaal wat nie voor die verstryking van 'n tydperk van sestig dae na die datum van die kennisgewing 'n skriftelike eis by die bevoegde versekeraar ingedien het nie.

(5) Indien eise waarvan die bedrae nie in geskil is nie en wat in die geheel die som van tweehonderd rand te bowe gaan, deur twee of meer verskaffers by die bevoegde versekeraar ingedien is soos in subartikel (4) beoog, betaal die versekeraar aan elke eiser 'n bedrag wat in dieselfde verhouding tot die som van tweehonderd rand staan as die verhouding waarin die bedrag van sy eis staan tot die bedrag wat al die bedoelde eise gesamentlik verteenwoordig.

Eis om skadevergoeding kan slegs teen bevoegde versekeraar ingestel word.

27. Wanneer 'n derde party kragtens artikel 21 geregtig is om van 'n bevoegde versekeraar skadevergoeding te eis vir verlies of skade wat die gevolg is van iemand se liggaamlike besering of dood wat veroorsaak is deur of voortvloei uit die bestuur van 'n ingevolge hierdie Wet versekerde motorvoertuig deur die eienaar daarvan of deur iemand anders met toestemming van die eienaar, is daardie derde party nie geregtig om van die eienaar of van die persoon wat die voertuig soos voormeld bestuur het of, indien daardie persoon die voertuig as werknemer in die uitvoering van sy pligte bestuur het, van sy werkgever skadevergoeding vir daardie verlies of skade te eis nie tensy die betrokke bevoegde versekeraar nie in staat is om die skadevergoeding te betaal nie.

Versekeraar se verhaalreg.

28. (1) Wanneer 'n bevoegde versekeraar ingevolge artikel 21 of 26 skadevergoeding betaal het, kan hy, behoudens die bepalings van subartikels (2) en (3) van hierdie artikel, sonder dat hy 'n formele sessie van die aksiereg verkry het, op die eienaar

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

tion to compensate the third party in respect of such costs, be entitled without any cession of action to recover from the authorized insurer so much of the said costs so due as the third party is entitled to recover from it.

(2) The right of action conferred by subsection (1) (b) may be exercised by the supplier by intervening in any legal proceedings instituted by the third party or, if no such proceedings have been instituted and subject *mutatis mutandis* to the provisions of section 25, by instituting legal proceedings at any time at which such proceedings may be instituted by the third party, and shall not, after it has been so exercised, be affected by any agreement whereby the authorized insurer is released from its obligation to compensate the third party in respect of such costs.

(3) Where—

- (a) any person has claimed compensation under section 21 from an authorized insurer; and
- (b) the compensation claimed could, if the insurer were liable for the payment thereof, have included any costs referred to in subsection (1); and
- (c) the insurer has, without admitting any liability to compensate such person under that section, entered into an agreement to make any payment in respect of such claim whereby it has been released from any such liability; and
- (d) the supplier has not, at the date of such agreement, exercised his right in respect of such costs in the manner prescribed by subsection (2),

the authorized insurer shall, subject to the provisions of subsections (4) and (5), pay to the supplier the amount of such costs incurred prior to the said date and due to the supplier, or the amount of two hundred rand, whichever is the lesser.

(4) If the authorized insurer has given notice in the prescribed manner that it has entered into the agreement referred to in subsection (3), it shall not in terms of that subsection be obliged to pay any amount in respect of such costs to any supplier who has not lodged a claim in writing with the authorized insurer prior to the expiration of a period of sixty days after the date of the notice.

(5) If claims whereof the amounts are not in dispute and exceed in the aggregate the sum of two hundred rand, have been lodged with the authorized insurer as contemplated in subsection (4) by two or more suppliers, the insurer shall pay to each claimant an amount which bears the same ratio to the sum of two hundred rand as the amount of his claim bears to the amount representing the aggregate of the amounts of all such claims.

27. When a third party is entitled under section 21 to claim from an authorized insurer any compensation in respect of any loss or damage resulting from any bodily injury to or the death of any person caused by or arising out of the driving of a motor vehicle insured under this Act by the owner thereof or by any other person with the consent of the owner, that third party shall not be entitled to claim compensation in respect of that loss or damage from the owner or from the person who drove the vehicle as aforesaid, or if that person drove the vehicle as a servant in the execution of his duty, from his employer, unless the authorized insurer concerned is unable to pay the compensation.

Claim for compensation lies against authorized insurer only.

28. (1) When an authorized insurer has paid any compensation under section 21 or 26 it may, subject to the provisions of subsections (2) and (3) of this section, without having obtained a formal cession of the right of action, recover from

Right of recourse by insurer.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

van die betrokke versekerde motorvoertuig, of op enigeen wie se nalatigheid of ander onregmatige daad die verlies of skade veroorsaak het, soveel van die bedrag verhaal wat hy as skadevergoeding betaal het, as wat die betrokke derde party, as dit nie vir die bepaling van artikel 27 was nie, op die eienaar of die persoon wie se nalatigheid of ander onregmatige daad die verlies of skade veroorsaak het, na gelang van die geval, sou kon verhaal het as die bevoegde versekeraar geen sodanige skadevergoeding betaal het nie.

(2) Die bevoegde versekeraar het nie so 'n verhaalreg teen die eienaar van die versekerde motorvoertuig nie—

(a) in 'n geval waar die motorvoertuig ten tyde van die voorval wat tot betaling van die skadevergoeding aanleiding gegee het, deur 'n ander persoon as die eienaar bestuur is, tensy—

(i) genoemde persoon in so 'n mate onder die invloed van bedwelmende drank of van 'n verdowingsmiddel was dat sy toestand die enigste oorsaak van die genoemde voorval was, en die eienaar hom toegelaat het om die motorvoertuig te bestuur, wetende dat hy onder die invloed van bedwelmende drank of 'n verdowingsmiddel is; of

(ii) genoemde persoon die motorvoertuig bestuur het sonder om in besit te wees van 'n lisensie wat kragtens die wet op die lisensiëring van bestuurders van motorvoertuie uitgereik is en wat hy moes besit het, of genoemde persoon, terwyl hy die besitter was van 'n leerling- of ander beperkte lisensie kragtens bedoelde wet uitgereik, versuim het, toe hy die motorvoertuig bestuur het, om aan die voorskrifte of voorwaardes van bedoelde leerling- of beperkte lisensie te voldoen, en die eienaar hom toegelaat het om die motorvoertuig te bestuur, wetende dat hy nie so 'n lisensie besit nie of dat hy versuim om aan die voorskrifte of voorwaardes van bedoelde leerling- of beperkte lisensie te voldoen, na gelang van die geval; of

(iii) die eienaar of sy verteenwoordiger in die aansoek om die versekeringsverklaring op grond waarvan die skadevergoeding betaal is, wetens 'n vals bewering gemaak het betreffende 'n besonderheid wat 'n weiering deur die bevoegde versekeraar om die versekeringsverklaring uit te reik, sou geregverdig het; of

(b) in 'n geval waar die motorvoertuig ten tyde van die genoemde voorval deur die eienaar bestuur is, tensy—

(i) hy so onder die invloed van bedwelmende drank of van 'n verdowingsmiddel was dat sy toestand die enigste oorsaak van daardie voorval was; of

(ii) hy die motorvoertuig bestuur het sonder om in besit te wees van 'n lisensie wat kragtens die wet op die lisensiëring van bestuurders van motorvoertuie uitgereik is, of terwyl hy die besitter was van 'n leerling- of ander beperkte lisensie kragtens bedoelde wet uitgereik, versuim het, toe hy die motorvoertuig bestuur het, om aan die voorskrifte of voorwaardes van bedoelde leerling- of beperkte lisensie te voldoen; of

(iii) hy of sy verteenwoordiger in die aansoek om die versekeringsverklaring op grond waarvan die skadevergoeding betaal is, wetens 'n vals bewering gemaak het betreffende 'n besonderheid wat 'n weiering deur die bevoegde versekeraar om die versekeringsverklaring uit te reik, sou geregverdig het; of

(c) in 'n geval waar nòg paragraaf (a) nòg paragraaf (b) van toepassing is, tensy—

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

the owner of the insured motor vehicle in question, or from any person whose negligence or other unlawful act caused the loss or damage in question, so much of the amount paid by way of compensation as the third party concerned could, but for the provisions of section 27, have recovered from the owner or from the person whose negligence or other unlawful act caused the loss or damage, as the case may be, if the authorized insurer had not paid any such compensation.

(2) The authorized insurer shall not have any such right of recourse against the owner of the insured motor vehicle—

(a) in any case where, at the time of the occurrence which gave rise to the payment of the compensation, the motor vehicle was being driven by a person other than the owner, unless—

(i) the said person was under the influence of intoxicating liquor or of a drug to such a degree that his condition was the sole cause of the said occurrence and the owner allowed him to drive the motor vehicle knowing that he was under the influence of intoxicating liquor or of a drug; or

(ii) the said person was driving the motor vehicle without holding a licence issued under the law relating to the licensing of drivers of motor vehicles, which he was required to hold, or the said person, being the holder of a learner's or other restricted licence issued under such law, failed, while he was driving the motor vehicle, to comply with the requirements or conditions of such learner's or restricted licence, and the owner allowed him to drive the motor vehicle knowing that he did not hold such a licence or that he failed to comply with the requirements or conditions of such learner's or restricted licence, as the case may be; or

(iii) the owner or his representative, in the application for the declaration of insurance under which the compensation was paid, knowingly made a false statement in respect of any particular which would have justified the authorized insurer in refusing to issue the declaration of insurance; or

(b) in any case where, at the time of the said occurrence, the said motor vehicle was being driven by the owner, unless—

(i) he was under the influence of intoxicating liquor or of a drug to such a degree that his condition was the sole cause of that occurrence; or

(ii) he was driving the motor vehicle without holding a licence issued under the law relating to the licensing of drivers of motor vehicles or, being the holder of a learner's or other restricted licence issued under such law, failed, while he was driving the motor vehicle, to comply with the requirements or conditions of such learner's or restricted licence; or

(iii) he or his representative, in the application for the declaration of insurance under which the compensation was paid, knowingly made a false statement in respect of any particular which would have justified the authorized insurer in refusing to issue the declaration of insurance; or

(c) in any case where neither paragraph (a) nor paragraph (b) applies, unless—

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

- (i) die eienaar of sy verteenwoordiger in die genoemde aansoek wetens 'n vals bewering gemaak het betreffende 'n besonderheid wat 'n weiering deur die bevoegde versekeraar, op 'n in artikel 17 bedoelde grond, om die versekeringsverklaring uit te reik, sou geregverdig het, en die onpadwaardigheid van die motorvoertuig die enigste oorsaak van die genoemde voorval was; of
- (ii) die eienaar versuim het om aan 'n voorskrif van artikel 20 (1) met betrekking tot die genoemde voorval te voldoen (die onus om te bewys dat kennis van die voorval en van waar en wanneer dit plaasgevind het, nie redelikerwys binne veertien dae na die voorval aan die bevoegde versekeraar gegee kon gewees het nie, berus by die betrokke eienaar), of wetens aan die bevoegde versekeraar vals inligting betreffende daardie voorval verstrek het.

(3) Die bepalinge van subartikel (2) (b) (i) en (ii) en (c) (ii) is *mutatis mutandis* van toepassing ten opsigte van 'n verhaalreg van die bevoegde versekeraar kragtens subartikel (1) teen iemand wat ten tyde van die voorval wat tot betaling van die skadevergoeding aanleiding gegee het, die versekerde motorvoertuig met toestemming van die eienaar daarvan bestuur het.

(4) Wanneer 'n persoon, staat, regering, owerheid of liggaam van persone in artikel 3 (1) bedoel, ingevolge artikel 21 of 26 skadevergoeding betaal het, kan hy behoudens die bepalinge van subartikel (5), sonder dat hy 'n formele sessie van die reg van aksie verkry het, die bedrag van die aldus betaalde skadevergoeding verhaal op iemand wie se nalatigheid of ander onwettige daad die betrokke verlies of skade veroorsaak het.

(5) Die bepalinge van subartikel (4) is nie ten opsigte van 'n verhaalreg teen iemand van toepassing nie wat ten tyde van die voorval wat tot die betaling van skadevergoeding aanleiding gegee het die motorvoertuig onder die omstandighede in subartikel (2) (a) (i) of (ii) beskryf, bestuur het.

Sekuriteit in plaas
van versekering.

29. (1) Ten einde vrygestel te word van die bepalinge van artikel 2 (1), kan enigeen by die Minister 'n som deponeer van—

- (a) honderdduisend rand as hy vrygestel moet word ten opsigte van 'n motorvoertuig ingerig vir die vervoer van meer as agt persone, die bestuurder inbegrepe, wat gebruik word om mense teen vergoeding te vervoer, of ten opsigte van twee of meer sodanige voertuie; of
- (b) vyftigduisend rand as hy vrygestel moet word ten opsigte van enige ander motorvoertuig of twee of meer ander motorvoertuie,

of enige deur die Minister goedgekeurde sekuriteit wat volgens die oordeel van die Minister, na gelang van die geval, nie minder as honderdduisend rand of vyftigduisend rand werd is nie, of 'n som geld en sodanige sekuriteit wat tesame volgens die oordeel van die Minister, al na die geval, nie minder as honderdduisend rand of vyftigduisend rand werd is nie, en daarop moet die Minister aan bedoelde persoon, teen betaling van 'n som van twee rand, 'n sertifikaat van vrystelling van voormelde bepalinge uitreik, met betrekking tot die betrokke soort voertuie.

(2) Iemand wat so 'n deposito ter waarde van honderdduisend rand gemaak het, is vrygestel ten opsigte van alle motorvoertuie waarvan hy die eienaar is.

(3) Op versoek van die houer van 'n geldige vrystellingssertifikaat vermeld in subartikel (1) (wat hieronder 'n deponeerder genoem word), moet die Sekretaris aan die deponeerder 'n teken van vrystelling van die bepalinge van artikel 2 (1), in 'n voorgeskrewe vorm en behoorlik voltooi, vir elke motorvoertuig wat hy besit of wat hy voornemens is om aan te skaf, verstrek teen betaling deur hom van 'n som van vyf-en-twintig sent vir elke sodanige teken.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

- (i) the owner or his representative, in the said application, knowingly made a false statement in respect of any particular which would have justified the authorized insurer in refusing, on any ground referred to in section 17, to issue the declaration of insurance, and the unroad-worthiness of the motor vehicle was the sole cause of the said occurrence; or
- (ii) the owner has failed to comply with any requirement of section 20 (1) with reference to the said occurrence (the onus of proving that the authorized insurer could not reasonably within fourteen days after the occurrence have been informed of the occurrence and of the place and time thereof, shall be on the owner concerned), or has knowingly furnished the authorized insurer with false information relating to that occurrence.

(3) The provisions of subsection (2) (b) (i) and (ii) and (c) (ii) shall apply *mutatis mutandis* in respect of any right of recourse by the authorized insurer under subsection (1) against any person who, at the time of the occurrence which gave rise to the payment of the compensation, was driving the insured motor vehicle with the consent of its owner.

(4) When any person, state, government or body of persons referred to in section 3 (1) has paid compensation under section 21 or 26, he or it may, subject to the provisions of subsection (5), without having obtained a formal cession of the right of action, recover the amount of compensation so paid from any person whose negligence or other unlawful act caused the loss or damage in question.

(5) The provisions of subsection (4) shall not apply in respect of any right of recourse against any person who at the time of the occurrence which gave rise to the payment of compensation was driving the motor vehicle in the circumstances described in subsection (2) (a) (i) or (ii).

29. (1) For the purpose of being exempted from the provisions of section 2 (1), any person may deposit with the Minister a sum of—

Security in lieu
of insurance.

- (a) one hundred thousand rand if he is to be exempted in respect of a motor vehicle designed for the conveyance of more than eight persons, including the driver, which is used for the conveyance of persons for reward, or in respect of two or more such vehicles; or
- (b) fifty thousand rand if he is to be exempted in respect of any other motor vehicle or two or more other motor vehicles,

or any security approved by the Minister which is in the opinion of the Minister of a value of not less than one hundred thousand rand or fifty thousand rand, as the case may be, or any sum of money and such security which together are in the opinion of the Minister of a value of not less than one hundred thousand rand or fifty thousand rand, as the case may be, and thereupon the Minister shall, upon payment by the said person of the sum of two rand, issue to him a certificate of exemption from the said provisions in respect of the class of vehicles in question.

(2) A person who has made such a deposit of a value of one hundred thousand rand shall be exempt in respect of all motor vehicles of which he is the owner.

(3) At the request of the holder of a valid certificate of exemption mentioned in subsection (1) (who is hereinafter referred to as a depositor), the Secretary shall furnish the depositor with a token of exemption from the provisions of section 2 (1), in a prescribed form and duly completed, for every motor vehicle which he owns or proposes to acquire, on payment by him of a fee of twenty-five cents for each such token.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

(4) 'n Deponeerder moet aan elke motorvoertuig waarvan hy eienaar is en wat in gebruik is, 'n teken bedoel in subartikel (3) op die voorgeskrewe wyse aanheg en dit aldus aangeheg hou, en voordat hy 'n motorvoertuig wat so 'n teken dra, vervreem of abandonneer, moet hy die teken daarvan verwyder en dit so spoedig doenlik daarna aan die Sekretaris teruggee: Met dien verstande dat indien 'n motorvoertuig waarvan 'n deponeerder die eienaar is, 'n merk dra waardeur dit as sy eiendom uitgekien kan word, hy by die Minister aansoek kan doen om vrystelling van die vereiste om soos voormeld 'n teken daaraan aan te heg, en indien die Minister die aansoek toestaan, is die deponeerder aldus vrygestel en moet hy, voordat hy so 'n motorvoertuig vervreem of abandonneer, bedoelde merk verwyder.

(5) 'n Deponeerder wat versuim om aan die een of ander voorskrif van subartikel (4) te voldoen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig rand.

(6) Indien die waarde van 'n in subartikel (1) bedoelde deposito volgens die Minister se oordeel benede die waarde wat by daardie subartikel ten opsigte van die betrokke deposito vereis word (hieronder die vereiste waarde genoem) gedaal het, moet die Minister die betrokke deponeerder in 'n brief aan hom afgelewer of in 'n aangetekende, deur die pos gestuurde brief gelas om 'n som geld of verdere sekuriteit te deponeer, ten einde die tekort te dek, en indien die deponeerder versuim om aan daardie lasgewing gevolg te gee binne 'n tydperk van tien dae van die dag waarop bedoelde brief aan hom afgelewer of gepos is, word die vrystellingsertifikaat in daardie subartikel bedoel en elke vrystellingsteken in subartikel (3) bedoel wat aan hom uitgereik is, nietig.

(7) Indien die waarde van so 'n deposito volgens die Minister se oordeel die vereiste waarde te bowe gaan, moet die Minister op versoek van die betrokke deponeerder soveel van die deposito as wat die vereiste waarde te bowe gaan, aan hom teruggee.

(8) 'n Deponeerder kan 'n sekuriteit wat hy ingevolge subartikel (1) gedeponeer het, of 'n deel daarvan, vervang deur 'n ander sekuriteit deur die Minister goedgekeur, mits die totale waarde van die deposito na die vervanging volgens die Minister se oordeel nie minder as die vereiste waarde is nie.

(9) Op versoek van 'n deponeerder en teen teruggawe deur hom van die vrystellingsertifikaat bedoel in subartikel (1) en van elke vrystellingsteken wat ingevolge subartikel (3) aan hom verstrekk is en wat hy in sy besit het, en (in die geval van 'n deponeerder wat kragtens subartikel (4) vrygestel is van die vereiste om 'n teken aan te heg aan 'n motorvoertuig wat 'n in daardie subartikel bedoelde merk dra) by bewys tot bevrediging van die Minister dat bedoelde merk verwyder is, moet die Minister sy deposito aan hom teruggee, tensy die Minister rede het om te glo—

(a) dat iemand teen die deponeerder 'n *bona fide*-eis ingestel het om skadevergoeding weens verlies of skade wat die eiser kon gely het as gevolg van liggaamlike besering van homself of van die dood of liggaamlike besering van iemand anders, wat veroorsaak is deur of voortgespruit het uit die bestuur van 'n motorvoertuig waarvan die deponeerder die eienaar was en dat aan bedoelde eis nie voldoen is nie; of

(b) dat iemand voornemens is om so 'n eis teen die deponeerder in te stel,

en by teruggawe van die deposito aan die deponeerder eindig sy vrystelling van die bepalinge van artikel 2 (1) en word elke vrystellingsteken bedoel in subartikel (3) van hierdie artikel wat aan hom verstrekk is, nietig.

(10) Behoudens die bepalinge van subartikel (9), moet die Minister 'n deposito wat ingevolge subartikel (1) gemaak is, behou as sekuriteit vir die betaling van skadevergoeding bedoel in artikel 3 (1) waarvoor die betrokke deponeerder

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

(4) A depositor shall in the prescribed manner affix to every motor vehicle of which he is the owner and which is in use, a token mentioned in subsection (3) and shall keep it so affixed, and before alienating or abandoning a motor vehicle bearing such a token, he shall remove the token and as soon as may be thereafter, return it to the Secretary: Provided that if a motor vehicle of which a depositor is the owner bears any marking by which it can be identified as being owned by him, he may apply to the Minister for exemption from the requirement of affixing to it any token as aforesaid, and if the Minister grants the application the depositor shall be so exempted and shall, before alienating or abandoning any such motor vehicle, remove such marking.

(5) A depositor who fails to comply with any requirement of subsection (4) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty rand.

(6) If in the opinion of the Minister the value of a deposit referred to in subsection (1) has fallen below the value required by that subsection in respect of the deposit in question (hereinafter referred to as the required value) the Minister shall direct the depositor concerned by a letter delivered to him or by a registered letter sent through the post, to deposit a sum of money or further security to make up the deficiency, and if the depositor fails to comply with that direction within a period of ten days as from the date upon which the said letter was delivered or posted to him, his certificate of exemption mentioned in that subsection and every token of exemption mentioned in subsection (3) which was issued to him shall become void.

(7) If in the opinion of the Minister the value of any such deposit exceeds the required value, the Minister shall, at the request of the depositor concerned, return to him so much of the deposit as exceeds the required value.

(8) A depositor may substitute for any security which he has deposited in terms of subsection (1) or for any part thereof, any other security approved by the Minister, provided the total value of the deposit after the substitution is, in the opinion of the Minister, not less than the required value.

(9) At the request of a depositor and upon the return by him of the certificate of exemption mentioned in subsection (1) and of every token of exemption furnished to him in terms of subsection (3), which he has in his possession, and (in the case of a depositor who has been exempted under subsection (4) from the requirements of affixing any token to any motor vehicle which bears any marking referred to in that subsection) upon proof to the satisfaction of the Minister that such marking has been removed, the Minister shall return his deposit to him, unless the Minister has reason to believe—

(a) that any person has preferred against the depositor a *bona fide* claim for compensation for any loss or damage which the claimant may have suffered as a result of any bodily injury to himself or the death of or bodily injury to any other person, which was caused by or arose out of the driving of a motor vehicle of which the depositor was the owner, and that the said claim has not been satisfied; or

(b) that any person intends to prefer such a claim against the depositor,

and upon the return of the deposit to the depositor, his exemption from the provisions of section 2 (1) shall cease and every token of exemption mentioned in subsection (3) of this section which was furnished to him shall become void.

(10) Subject to the provisions of subsection (9), the Minister shall hold a deposit made in terms of subsection (1) as security for the payment of compensation mentioned in section 3 (1) for

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

aanspreeklik word, en vir enige koste van invordering van sodanige skadevergoeding, en geen ander vordering teen die deponeerder as 'n vordering om sodanige skadevergoeding en sodanige koste word uit bedoelde deposito betaal nie, behalwe vir sover die waarde daarvan die vereiste waarde oorskry.

(11) Die wyse waarop so 'n deposito beskikbaar gestel word vir die betaling van skadevergoeding en koste bedoel in subartikel (10) en die wyse van verdeling van die deposito onder verskillende persone wat op sodanige skadevergoeding en koste geregtig is, is soos voorgeskryf.

(12) Indien 'n eis of 'n deel van 'n eis op die voorgeskrewe wyse uit so 'n deposito betaal is en die waarde van die deposito na die betaling minder as die vereiste waarde is, word die vrystellingsertifikaat bedoel in subartikel (1) en elke vrystellings-teken bedoel in subartikel (3) wat aan die betrokke deponeerder uitgereik is, nietig.

(13) Wanneer 'n vrystellingsertifikaat ingevolge subartikel (6) of (12) nietig geword het, moet die Minister die betrokke deponeerder gelas om voormelde sertifikaat en elke vrystellings-teken wat in sy besit is, aan die Minister terug te gee en om (in die geval van 'n deponeerder wat kragtens subartikel (4) vrygestel is van die vereiste om 'n teken aan te heg aan 'n motorvoertuig wat 'n in daardie subartikel bedoelde merk dra) daardie merk van bedoelde motorvoertuig te verwyder.

(14) 'n Deponeerder wat versuim om aan 'n lasgewing kragtens subartikel (13) te voldoen, is aan 'n misdryf skuldig en by skuldigbevinding strafbaar met 'n boete van hoogstens vyftig rand.

(15) Die Minister moet 'n som geld wat ingevolge subartikel (1) of (6) gedeponeer is, belê op die wyse waarop geld gewoonlik belê word wat by die Tesourie gestort is as sekuriteit gestel, deur versekeraars ingevolge die wet op versekering en moet aan die betrokke deponeerder die rente betaal wat so 'n belegging oplewer asook rente wat 'n ander sekuriteit as geld, wat hy aldus gedeponeer het, inbring.

Onbevoegde
versekeraar se
onderneming
bind hom.

30. Iemand wat nie 'n bevoegde versekeraar is nie en wat aan die eienaar van 'n motorvoertuig 'n versekeringsverklaring uitgereik het wat op daardie voertuig betrekking het en wat ingevolge artikel 12, 13 of 14 uitgereik heet te wees, word by die toepassing van artikels 21 tot en met 26 en artikel 28 geag 'n bevoegde versekeraar te wees en daardie motorvoertuig ingevolge hierdie Wet te verseker het.

Aanstelling van
inspekteurs.

31. Die Minister kan, behoudens die wette op die Staatsdiens, persone aanstel om as inspekteurs op te tree in verband met die uitvoering van hierdie Wet, en sodanige persone het die bevoegdhede, pligte en werksaamhede wat voorgeskryf word.

Regulasies.

32. (1) Die Minister kan regulasies uitvaardig—

- (a) wat die bevoegdhede en pligte in verband met die uitvoering van hierdie Wet voorskryf wat uitgeoefen kan word of verrig moet word deur iemand wat 'n gemagtigde amptenaar is soos omskryf in artikel 1 van die Motortransportwet, 1930 (Wet No. 39 van 1930);
- (b) in oorleg met die Minister van Volkswelsyn en Pensioene, wat die omstandighede waarin skadevergoeding wat ingevolge artikel 21 aan iemand betaalbaar is, deur die betrokke bevoegde versekeraar aan die Sekretaris van Volkswelsyn en Pensioene betaal moet word, en die wyse waarop daar met geld wat aldus aan gemelde Sekretaris betaal is, deur hom gehandel moet word, voorskryf;
- (c) na oorlegpleging met die Administrateurs van die vier provinsies en die gebied Suidwes-Afrika, die Mediese Vereniging van Suid-Afrika en die Tandheelkundige Vereniging van Suid-Afrika, wat die tarief voorskryf

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

which the depositor concerned may become liable and for any costs incurred in recovering such compensation, and no claim against the depositor other than a claim for such compensation and such costs shall be paid out of the said deposit, except in so far as its value exceeds the required value.

(11) The manner in which such a deposit shall be made available for the payment of the compensation and costs mentioned in subsection (10), and the method of apportioning the deposit between different persons entitled to such compensation and costs, shall be as prescribed.

(12) If a claim or part of a claim has been paid out of such a deposit in the prescribed manner and the value of the deposit is after such payment less than the required value, the certificate of exemption mentioned in subsection (1) and every token of exemption mentioned in subsection (3) which was issued to the depositor concerned shall become void.

(13) When a certificate of exemption has become void in terms of subsection (6) or (12), the Minister shall direct the depositor concerned to return to him the said certificate and every token of exemption which is in his possession and (in the case of a depositor who has been exempted under subsection (4) from the requirement of affixing any token to any motor vehicle which bears any marking referred to in that subsection) to remove such marking from that motor vehicle.

(14) A depositor who fails to comply with a direction given under subsection (13) shall be guilty of an offence and liable on conviction to a fine not exceeding fifty rand.

(15) The Minister shall invest any sum of money deposited in terms of subsection (1) or (6) in the manner in which moneys deposited with the Treasury as security given by insurers under the law relating to insurance, are ordinarily invested, and shall pay over to the depositor concerned the interest derived from such investment and any interest earned by any security other than money which he may have so deposited.

30. Any person who is not an authorized insurer and who has issued to the owner of a motor vehicle a declaration of insurance relating to that vehicle and purporting to have been issued in terms of section 12, 13 or 14, shall for the purposes of sections 21 to 26 inclusive and section 28 be deemed to be an authorized insurer and to have insured that motor vehicle under this Act. Unauthorized insurer bound by his undertaking.

31. The Minister may, subject to the laws governing the public service, appoint any persons to act as inspectors in connection with the administration of this Act, and such persons shall have such powers, duties and functions as may be prescribed. Appointment of inspectors.

32. (1) The Minister may make regulations—

Regulations.

- (a) prescribing the powers and duties in connection with the administration of this Act, which may be exercised or shall be performed by any person who is an authorized officer as defined in section 1 of the Motor Carrier Transportation Act, 1930 (Act No. 39 of 1930);
- (b) in consultation with the Minister of Social Welfare and Pensions, prescribing circumstances under which compensation payable to any person under section 21 shall be paid by the authorized insurer concerned to the Secretary for Social Welfare and Pensions, and the manner in which any moneys so paid to the said Secretary shall be dealt with by him;
- (c) after consultation with the Administrators of the four provinces and the territory of South-West Africa, the Medical Association of South Africa and the Dental

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

- van gelde ten opsigte van die huisvesting van iemand in 'n hospitaal of verpleeginrigting of die een of ander behandeling van of diens gelewer of goedere verskaf aan iemand, wat ingevolge artikel 21 of 26 gevorder kan word van 'n bevoegde versekeraar wat ingevolge artikel 21 verplig is om iemand vir die koste van sodanige huisvesting of behandeling of van die lewering van sodanige diens of die verskaffing van sodanige goedere te vergoed;
- (d) wat aangeleenthede ten opsigte waarvan statistieke deur bevoegde versekeraars gehou moet word, die wyse waarop sodanige statistieke saamgestel moet word, en die liggaam of Staatsdepartement waaraan en die tyd wanneer statistieke aldus gehou en die inligting in verband daarmee verstrek moet word, wat die Minister van tyd tot tyd aanvra, voorskryf;
 - (e) wat 'n versekeringstydperk of 'n maand in hierdie Wet vermeld, deur 'n ander versekeringstydperk of maand, of die in artikel 26 (3) en (5) gemelde bedrag deur 'n ander bedrag, vervang;
 - (f) wat die naam of beskrywing van 'n persoon, liggaam van persone, owerheid of inrigting onder paragraaf (a) van subartikel (2) van artikel 2 insluit ten einde hom van die bepalings van subartikel (1) van daardie artikel vry te stel;
 - (g) in verband met die betaling van vergoeding deur die MVA-fonds aan enigiemand kragtens subartikel (2) van artikel 7, met inbegrip van regulasies wat die omstandighede waaronder, of die voorwaardes of beperkings onderworpe waaraan of die gevalle waarin, die MVA-fonds verplig is om 'n betaling kragtens daardie subartikel te doen, of die wyse waarop 'n geskil aangaande so 'n verpligting besleg moet word, of voorwaardes of vereistes vir die vestiging van 'n reg om 'n regsgeding in verband met so 'n verpligting teen die MVA-fonds in te stel, voorskryf;
 - (h) wat die vorms waarvoor daar in hierdie Wet voorsiening gemaak word, die vorm van 'n teken vir die identifikasie van 'n motorvoertuig in artikel 2 (2) (a) of (b) bedoel, en die wyse waarop bedoelde teken aan so 'n motorvoertuig aangeheg moet word, voorskryf,

of wat enige aangeleentheid wat ingevolge 'n bepaling van hierdie Wet by regulasie voorgeskryf kan word of waarmee ingevolge so 'n bepaling andersins by regulasie gehandel kan word, voorskryf of andersins daarmee handel.

(2) 'n Regulasie kragtens subartikel (1) uitgevaardig, kan voorsiening maak vir strawwe weens 'n oortreding daarvan of 'n versuim om daaraan of aan 'n bevel of opdrag daarkragtens gegee, te voldoen, wat 'n boete van vyftig rand of gevangenisstraf vir 'n tydperk van drie maande nie te bowe gaan nie.

Delegering van
bevoegdheede.

33. Die Minister kan 'n bevoegdheid wat hierdie Wet aan hom verleen, deleger aan die Sekretaris of aan 'n adjunksekretaris in die Departement van Vervoer of aan die bestuurder of assistent-bestuurder van die MVA-fonds.

Toepassing van
sekere wette.

34. Die bepalings van 'n wet wat in die een of ander gebied van krag is en wat handel oor die oorlegging aan 'n bevoegde gesag, of oor die vervalsing, namaking, verandering, uitwissing of onbehoorlike gebruik, in so 'n gebied, van lisensies, sertifikate, tekens of merke wat op motorvoertuie betrekking het, is *mutatis mutandis* in daardie gebied van toepassing in verband met die oorlegging, vervalsing, namaking, verandering, uitwissing of onbehoorlike gebruik van 'n versekeringsverklaring, versekeringsteken of vrystellingsteken wat ingevolge hierdie Wet uitgereik is, of van 'n teken wat ingevolge 'n regulasie uitgereik is, en afgesien van so 'n bepaling is iemand wat aan 'n motorvoertuig so 'n teken soos voormeld, wat nie op daardie motorvoertuig

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

Association of South Africa, prescribing the tariff of fees in respect of the accommodation of any person in a hospital or nursing home or any treatment of or service rendered or goods supplied to any person, which may be claimed under section 21 or 26 from any authorized insurer obliged in terms of section 21 to compensate any person for the costs of such accommodation or treatment or of the rendering of such service or the supply of such goods;

- (d) prescribing matters in respect of which statistics are to be kept by authorized insurers, the manner in which such statistics shall be compiled, and the body or State Department to which and the time when statistics so kept and such information in connection therewith as the Minister may call for from time to time, shall be made available;
- (e) substituting for any insurance period or any month specified in this Act, any other insurance period or month, or for the amount mentioned in section 26 (3) and (5), any other amount;
- (f) including the name or description of any person, body of persons, authority or institution in paragraph (a) of subsection (2) of section 2 for the purpose of exempting him or it from the provisions of subsection (1) of that section;
- (g) in connection with the payment of compensation by the MVA Fund to any person under subsection (2) of section 7, including regulations prescribing the circumstances under which, or the conditions or restrictions subject to which or the cases in which, the MVA Fund shall be obliged to make a payment under that subsection, or the manner in which any dispute in regard to such an obligation shall be settled, or conditions or requirements for the vesting of any right to institute legal proceedings against the MVA Fund in connection with such an obligation;
- (h) prescribing the forms provided for in this Act, the form of a token to identify any motor vehicle referred to in section 2 (2) (a) or (b) and the manner in which such form is to be attached to any such motor vehicle,

or prescribing or otherwise dealing with any matter which may in terms of any provision of this Act be prescribed or otherwise dealt with by regulation.

(2) Any regulation made under subsection (1) may provide for penalties not exceeding a fine of fifty rand or imprisonment for a period of three months for any contravention thereof or failure to comply therewith or with any order or direction given thereunder.

33. The Minister may delegate any power conferred on him by this Act, to the Secretary or to any deputy secretary in the Department of Transport or to the manager or the assistant manager of the MVA Fund. Delegation of powers.

34. The provisions of any law in force in any area which deals with the production to a proper authority, or with the falsification, fabrication, alteration, defacement or improper use, in any such area, of licences, certificates, tokens or marks relating to motor vehicles, shall *mutatis mutandis* apply in that area in connection with the production, falsification, fabrication, alteration, defacement or improper use of a declaration of insurance, token of insurance or token of exemption issued under this Act or a token issued in terms of any regulation, and apart from any such provision, any person who attaches to a motor vehicle, or who drives a motor vehicle to which is Application of certain laws.

Wet No. 56, 1972

WET OP VERPLIGTE
MOTORVOERTUIGVERSEKERING, 1972.

betrekking het nie, of 'n vals of vervalste of veranderde teken aanheg of wat 'n motorvoertuig bestuur waaraan so 'n teken aangeheg is, aan 'n misdryf skuldig en strafbaar *mutatis mutandis* met die strawwe in artikel 2 (3) en (4) voorgeskryf.

Toepassing van
Wet in Suidwes-
Afrika.

35. Hierdie Wet en 'n wysiging daarvan is ook van toepassing in die gebied Suidwes-Afrika, met inbegrip van die Oostelike Caprivi Zipfel.

Herroeping van
wette.

36. Behoudens die bepalings van artikel 37, word die wette in die Bylae vermeld, hierby herroep.

Voorbehoude.

37. (1) Behoudens die bepalings van subartikel (2), word 'n motorvoertuig wat by die inwerkingtreding van hierdie Wet verseker is kragtens 'n bepaling van 'n by artikel 36 herroep wet, geag behoorlik kragtens die ooreenstemmende bepaling van hierdie Wet verseker te wees totdat die versekering van daardie motorvoertuig ingevolge artikel 19 eindig, en word enigiets anders wat ingevolge 'n bepaling van 'n aldus herroep wet gedoen is, geag ingevolge die ooreenstemmende bepaling van hierdie Wet gedoen te gewees het.

(2) Die bepalings van hierdie Wet is nie met betrekking tot 'n eis om skadevergoeding wat voor die inwerkingtreding van hierdie Wet kragtens 'n by artikel 36 herroep Wet ontstaan het, van toepassing nie en met so 'n eis word daar gehandel asof hierdie Wet nie aangeneem was nie: Met dien verstande dat—

- (a) indien betaling van so 'n eis nie voor bedoelde inwerkingtreding vereis is nie ingevolge 'n bepaling van 'n aldus herroep wet wat met subartikel (1) van artikel 25 van hierdie Wet ooreenstem, die bepalings van die gemelde artikel 25 en die voorbehoudbepaling by artikel 24 (1) van hierdie Wet met betrekking tot daardie eis van toepassing is asof dit 'n eis kragtens artikel 21 van hierdie Wet was;
- (b) artikel 24 (2) met betrekking tot so 'n eis wat nie voor bedoelde inwerkingtreding verjaar het nie, van toepassing is asof dit 'n eis kragtens die gemelde artikel 21 was.

Kort titel.

38. Hierdie Wet heet die Wet op Verpligte Motorvoertuig-versekering, 1972.

Bylae.

Nommer van Wet en Jaar.	Kort Titel.
Wet No. 29 van 1942	Motorvoertuigassuransiewet, 1942.
Wet No. 27 van 1952	Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1952.
Wet No. 31 van 1959	Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1959.
Wet No. 60 van 1964	Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1964.
Wet No. 14 van 1966	Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1966.
Wet No. 46 van 1966	Verdere Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1966.
Wet No. 30 van 1969	Wysigingswet op Motorvoertuigassuransie, 1969.

COMPULSORY MOTOR VEHICLE
INSURANCE ACT, 1972.

Act No. 56, 1972

attached, any such token as aforesaid which does not relate to that motor vehicle, or a false or a fabricated or altered token, shall be guilty of an offence and liable *mutatis mutandis* to the penalties prescribed in section 2 (3) and (4).

35. This Act and any amendment thereof shall apply also in the territory of South-West Africa, including the Eastern Caprivi Zipfel. Application of Act in South-West Africa.

36. Subject to the provisions of section 37, the laws specified in the Schedule are hereby repealed. Repeal of laws.

37. (1) Subject to the provisions of subsection (2), any motor vehicle which at the commencement of this Act is insured under a provision of a law repealed by section 36, shall be deemed to be duly insured under the corresponding provision of this Act until the insurance of that motor vehicle terminates under section 19, and any other thing done in terms of a law so repealed shall be presumed to have been done in terms of the corresponding provision of this Act. Savings.

(2) The provisions of this Act shall not apply with reference to a claim for compensation which arose before the commencement of this Act under a law repealed by section 36, and any such claim shall be dealt with as if this Act had not been passed: Provided that—

- (a) if payment of such claim has not before such commencement been demanded in terms of any provision of a law so repealed corresponding to subsection (1) of section 25 of this Act, the provisions of the said section 25 and the proviso to section 24 (1) of this Act shall apply with reference to that claim as if it were a claim under section 21 of this Act;
- (b) section 24 (2) shall apply with reference to any such claim which has not become prescribed before such commencement, as if it were a claim under the said section 21.

38. This Act shall be called the Compulsory Motor Vehicle Insurance Act, 1972. Short title.

Schedule.

Number of Act and Year.	Short Title.
Act No. 29 of 1942.	Motor Vehicle Insurance Act, 1942.
Act No. 27 of 1952	Motor Vehicle Insurance Amendment Act, 1952.
Act No. 31 of 1959	Motor Vehicle Insurance Amendment Act, 1959.
Act No. 60 of 1964	Motor Vehicle Insurance Amendment Act, 1964.
Act No. 14 of 1966	Motor Vehicle Insurance Amendment Act, 1966.
Act No. 46 of 1966	Motor Vehicle Insurance Further Amendment Act, 1966.
Act No. 30 of 1969	Motor Vehicle Insurance Amendment Act, 1969.

